

Giới thiệu Y Khuynh Thiên Hạ

Trên tầng cao nhất của toà nhà cao 10 tầng, một thiếu nữ tuyệt sắc đang đứng ở rào chắn bên cạnh. Một trận gió thổi qua, cả người có vẻ như lung lay sắp đổ. Trong tình huống như vậy, một người chỉ cần nhìn đến đâu sẽ cảm thấy trong lòng run sợ. Tuy nhiên, khuôn mặt người thiếu nữ trông có vẻ đã tái nhợt, cả người lại không có vẻ khiếp sợ, ở trên mặt cô, không hề kinh hoàng hay thất thố, phảng phất như thể cô ấy đang đứng trên mặt đất bằng phẳng.

Đối diện với người thiếu nữ, có ba người. Đó là một cặp vợ chồng trung niên và một chàng trai trẻ tuổi. Nếu như nhìn kỹ, có thể nhận ra, ba người đứng bên cạnh này có khuôn mặt vài phần tương tự như thiếu nữ kia.

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: "Tại Sao?"

Editor: Emily Ton

Trên tầng cao nhất của toà nhà cao 10 tầng, một thiếu nữ tuyệt sắc đang đứng ở rào chắn bên cạnh. Một trận gió thổi qua, cả người có vẻ như lung lay sắp đổ. Trong tình huống như vậy, một người chỉ cần nhìn đến đâu sẽ cảm thấy trong lòng run sợ. Tuy nhiên, khuôn mặt người thiếu nữ trông có vẻ đã tái nhợt, cả người lại không có vẻ khiếp sợ, ở trên mặt cô, không hề kinh hoàng hay thất thố, phảng phất như thể cô ấy đang đứng trên mặt đất bằng phẳng.

Đối diện với người thiếu nữ, có ba người. Đó là một cặp vợ chồng trung niên và một chàng trai trẻ tuổi. Nếu như nhìn kỹ, có thể nhận ra, ba người đứng bên cạnh này có khuôn mặt vài phần tương tự như thiếu nữ kia.

“Khuynh Nhan (倾颜), chúng ta cũng không muốn như vậy.” Người phụ nữ trung niên nhìn người thiếu nữ đối diện, trên mặt mang theo vài phần áy náy, nhưng càng kiên định nhiều hơn, “Chỉ cần con nguyện ý đem 《y kinh (医经)》 mà ông nội lưu lại đưa ra đây, chúng ta vẫn luôn là người một nhà.”

“Dung Khuynh Nhan, mày cũng không cần phải cố chấp như vậy.” Người đàn ông trung niên còn lại trên mặt không có biểu tình gì, dường như không có một chút áy náy với tất cả những hành động mà bọn họ đang làm, “Mày bắt quá chỉ là một đứa con gái, không có tương lai trong nhà này. Cuốn 《y kinh》 này chính là của gia đình họ Dung chúng ta, theo lý thì phải để tiểu Kiệt kế thừa nó.”

Chàng trai trẻ tuổi không nói câu nào, chỉ yên lặng nhìn về phía thiếu nữ đối diện, đáy mắt mang theo một tia khinh thường.

Người thiếu nữ nhìn ba người đang đứng đối diện, chính là Dung Khuynh Nhan, không nhịn được nhếch khoé miệng cười châm chọc, “Người một nhà, tôi không biết rằng người một nhà sẽ buộc người thân của họ phải chết. Hôm nay thật đúng là để tôi được mở rộng tầm mắt a!”

Không sai, ba người đang đứng đối diện, chính là người nhà của cô.

Nghĩ đến hai chữ ‘người nhà’ này, Dung Khuynh Nhan cảm thấy buồn cười.

Cho tới nay, cô đều không có quan hệ thân cận với người nhà. Hôm nay đột nhiên nhận được tin của mẹ cô điện báo, nói là hy vọng cô sẽ về nhà ăn cơm. Cô về, nhưng không hề nghĩ đến, toàn bộ bắt quá chỉ là một cái bẫy. Thứ bọn họ muốn bắt quá chính là 《y kinh》 của ông nội lưu lại mà thôi. Đáng tiếc, bọn họ đã tính sai người.

“Mọi người không muốn làm con bị thương.” Người đàn bà trung niên vội vàng mở miệng giải thích nói, “Chúng ta chỉ muốn cuốn 《y kinh》 mà thôi.”

“Tốt, không cần phải nhiều lời vô nghĩa với chị ấy như vậy.” Chàng trai trẻ tuổi, cũng chính là em trai của Dung Khuynh Nhan —— Dung Kiệt không kiên nhẫn mở miệng nói, “Dung Khuynh Nhan, hôm nay chị mà không đem 《y kinh》 giao ra đây, vậy đừng trách người em trai này không khách khí.”

Chỉ cần nghĩ đến ông nội đã mất, trong lòng Dung Kiệt ngăn không được sự phẫn hận. Rõ ràng anh mới là trưởng tử đích tôn của dòng họ Dung gia. Nhưng ở trong mắt lão già kia, chỉ có Dung Khuynh Nhan mới là cháu gái. Dung Khuynh Nhan sở dĩ có thể trở thành bác sỹ nổi tiếng trên thế giới, còn không phải bởi vì lão già kia đem 《y kinh》 truyền cho cô. “Không có 《y kinh》.” Dung Khuynh Nhan lạnh giọng mở miệng nói, “Cho dù mọi người có tin hay không, 《y kinh》 tổ truyền của Dung gia sớm đã bị thất lạc, ngay cả ông nội cũng chưa từng nhìn thấy nó.”

Mặc kệ người đối diện có tin tưởng hay không, đây đúng là sự thật. Y thuật mà cô đang có là đã học được từ ông nội, cũng không phải từ cái gọi là 《y kinh》.

“Dung Khuynh Nhan, đã tới tình huống hiện tại này rồi, chị vẫn còn muốn mạnh miệng.” Dung Kiệt giận dữ đỏ cả mắt, anh ta đột nhiên móc ra một khẩu súng ngắn, chĩa thẳng vào Dung Khuynh Nhan, “Em nói cho chị biết, hôm nay nếu như chị không đem 《y kinh》 giao ra đây, vậy không cần phải sống nữa.”

“Tiểu Kiệt, con đang muốn làm gì?” Nhìn khẩu súng ngắn trong tay Dung Kiệt, người đàn bà trung niên có phần sợ hãi, “Chúng ta chỉ muốn 《y kinh》 mà thôi, Khuynh Nhan là chị của con.”

“Mẹ, đừng động đây.” Dung Kiệt thậm chí cũng không liếc mắt nhìn mẹ một cái.

Người đàn bà trung niên còn muốn nói gì đó, nhưng lại bị người đàn ông trung niên một bên ngăn lại, “Tốt, chuyện này hãy để tiểu Kiệt tự mình làm chủ đi!”

Tất nhiên, ông cũng đồng ý cách làm như vậy.

Người đàn bà trung niên ngậm miệng lại, cuối cùng vẫn không mở miệng thêm lần nào nữa.

Nhìn ba người gọi là ‘thân nhân’ đứng đối diện với mình, đáy mắt của Dung Khuynh Nhan hiện lên một tia bi ai. Không nghĩ rằng cả đời nàng khôn khéo, cuối cùng lại rơi vào nông nổi. Nếu như là thời điểm bình thường, cô khẳng định mình có thể rời đi dễ như trở bàn tay, chỉ là hiện tại cô đã bị hạ thuốc, cả người đều không có chút sức lực nào, chỉ sợ hôm nay giống như là ngày cuối cùng của cuộc đời cô.

“Dung Khuynh Nhan, chị hãy suy nghĩ cho kỹ.” Dung Kiệt cười lạnh mở miệng nói, “Nếu không còn sống nữa, thì chị thật sự là cái gì cũng đều không có. Dù sao ‘y kinh’ kia ở chỗ chị đã lâu như vậy, chị cũng nên thuộc lâu rồi. Cho dù thật sự giao ra đây, đối với chị mà nói, cũng không có bất cứ tổn thất gì, không phải hay sao?”

Ngoài miệng tuy rằng là nói như vậy, nhưng trong lòng anh ta căn bản là không hề có ý để Dung Khuynh Nhan rời đi. Một ngọn núi không thể có hai con hồ, sau khi lấy được ‘y kinh’, anh ta sẽ không thể để Dung Khuynh Nhan tiếp tục sống ở trên thế giới này. Nếu không, cho dù anh ta có lấy được, cũng không có khả năng để trở thành một bác sỹ nổi tiếng.

“Không có chính là không có.” Nghe lời nói của Dung Khuynh Nhan, đáy mắt của Dung Kiệt chợt lóe lên ý định giết người.

Đừng nói trên tay cô không có cái gì, cho dù thật sự là có. Cô cũng sẽ không giao ra.

“Rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt,” Dung Kiệt lạnh nhạt nhìn người đối diện, “Một khi đã như vậy, thì đừng trách em không khách khí.”

Nói xong, Dung Kiệt không chút do dự bấm cò súng.

“Bang ——” một âm thanh vang lên, viên đạn bay nhanh hướng tới Dung Khuynh Nhan.

Dung Khuynh Nhan theo bản năng muốn tránh né. Nhưng, đúng vào lúc này cô lại đang đứng cạnh rìa của tầng cao nhất, bất chợt loé lên, cô trực tiếp rơi xuống từ trên tầng cao nhất của toà nhà.

Cuối cùng, cô nhìn thấy vẻ đắc ý trên khuôn mặt Dung Kiệt, còn có đối với những người gọi là cha mẹ kia, trên mặt tuy rằng mang theo một tia áy náy, nhưng chung quy cũng không hề ngăn cản.

Ha ha, bọn họ cho rằng nếu cô đã chết, bọn họ sẽ có được tất cả mọi thứ hay sao? Mặc kệ cái gì gọi là ‘y kinh’, hay là tài sản cô tích lũy khi còn sống, những người này đều sẽ không nhận được một đồng nào.

Vào thời điểm này, cô cũng không hề chú ý tới, vòng ngọc vẫn luôn mang ở trên tay, bỗng nhiên phát ra một ánh sáng mỏng manh.

- Hết Quyển 1 Chương 1 -

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Xuyên Qua

Đại lục Thánh Hồng ——

Bên trong tiểu viện của một toà đại trạch hùng vĩ hẻo lánh, một vài người đàn ông và phụ nữ quần áo ngắn nắp, đứng đối diện và đang dùng tay đập chân đá một nữ tử quần áo cũ nát nằm trên mặt đất, vừa đánh, trong miệng vừa hùng hùng hô hô.

“Hừ, sừu bát quái, người lớn lên xấu xí còn chưa nói. Hai mắt kia chỉ là đồ trang sức a! Cưng nhiên dám đụng vào Khuynh Tuyết, người không muốn sống nữa sao?”

“Lớn lên xấu như vậy, không cần phải ra ngoài mà mắt mặt xấu hổ. Mẹ Dung Khuynh Nhan, nếu như ta là người, thì sẽ tránh ở bên trong tiểu viện của mình, miễn ra bên ngoài dọa người.”

“.....”

Đứng ở cách đó không xa, là một nữ tử thanh lệ thoát tục, đứng nhìn từ xa xa, một bộ dáng không liên quan đến mình.

Nếu như không nói, chỉ sợ ai cũng không thể tin được, nữ tử lúc này ngã vào nơi đó, bị đánh đến mình đầy thương tích, cùng nữ tử thanh lệ thoát tục này, cư nhiên là hai tỷ muội.

Không sai, nữ tử bị đánh, gọi là Mộ Dung Khuynh Nhan. Nữ tử thờ ơ lạnh nhạt kia, gọi là Mộ Dung Khuynh Tuyết. Hai người là tỷ muội cùng cha khác mẹ.

“Đủ rồi.”

Một lúc thật lâu sau đó, Mộ Dung Khuynh Tuyết cũng không biết có phải đã nhìn chán rồi hay không, cho nên nhàn nhạt mà mở miệng nói một câu.

Lời nàng nói vừa ra khỏi miệng, lập tức tất cả mọi người đều dừng lại. Ngay sau đó, tất cả mọi người tiến lên, bao vây quanh nàng, trong miệng còn không ngừng nói lời khen tặng.

Mộ Dung Khuynh Tuyết cũng không mở miệng nói thêm bất cứ điều gì, từ trong đám đông tách mọi người ra, rồi khỏi tiểu viện cũ nát này. Cũng không thèm liếc mắt nhìn Mộ Dung Khuynh Nhan lúc này đang ngã nằm trên mặt đất một cái, tựa như không hề quen biết.

Ai cũng không để ý tới, lúc này Mộ Dung Khuynh Nhan ngã trên mặt đất, đã không còn hơi thở, cả người thoạt nhìn giống như một con búp bê vải hỏng nát.

Một đạo ánh sáng hiện lên, bộ ngực của Mộ Dung Khuynh Nhan vốn đã không còn hơi thở bỗng nhiên bắt đầu chậm rãi có pháp phồng. Qua một lúc lâu, nàng chậm rãi mở mắt.

Đau ——

Đây là cảm giác duy nhất mà Dung Khuynh Nhan có được. Bất quá, cũng đúng là loại đau đớn xuyên tim, làm nàng nhịn không được giật mình một cái. Nàng còn có thể cảm giác được đau, điều này chứng tỏ, nàng còn sống.

Chỉ sợ ngay cả hai vợ chồng kia cùng Dung Kiệt cũng đều không thể tưởng tượng được, nàng cư nhiên gặp đại nạn mà không chết.

Bất quá, rất nhanh, Dung Khuynh Nhan liền phát hiện có điều không thích hợp. Nàng thử hoạt động tay chân mình một chút, phát hiện trên người mình thật sự có hiện tượng gãy xương, nhưng cũng không nghiêm trọng lắm. Từ nơi cao như vậy ngã xuống, sao có thể lại như vậy chứ?

Là một bác sĩ, nàng hiểu rất rõ rằng hậu quả của việc từ chỗ cao rơi xuống sẽ có hình dạng ra sao.

Ngay sau đó, nàng phát hiện thêm một sự thật càng nghiêm trọng hơn, đó chính là giờ phút này nàng đang nằm ở một nơi rất xa lạ. Hơn nữa, khi nàng hoạt động tay chân mình một chút, phát hiện tay chân của mình dường như đã được thu nhỏ lại không ít.

Ngay khi Dung Khuynh Nhan muốn bò dậy, muốn tìm hiểu rõ ràng tình cảnh hiện tại của mình, đột nhiên đầu nàng truyền đến một trận đau đớn kịch liệt.

Rồi sau đó, trong đầu nàng không ngừng hiện lên một loạt các hình ảnh. Một số ký ức không thuộc về nàng không ngừng chui vào trong đầu nàng, làm nàng cảm thấy đau nhức.

Lúc này nàng cũng không làm gì được, chỉ có thể nhắm mắt lại, cố gắng tiêu hoá những thông tin trong đầu mình.

Dường như chỉ trong chớp lát, dường như đã trải qua thật lâu, Dung Khuynh Nhan rốt cuộc lại mở mắt lần nữa.

Khoảnh khắc khi nàng tròn mắt, hai tròng mắt giống như ngôi sao, sáng rọi mê người.

Nếu như lúc này có người ở đây, khẳng định sẽ thất thần không nhìn được. Nhìn hai tròng mắt mê người kia, làm người không tự chủ được quên đi khuôn mặt xấu xí của nàng.

- Hết chương 2 -

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Trời Sinh Phế Vật

Q.1 - Chương 3: Trời Sinh Phế Vật

Dung Khuynh Nhan chậm rãi bò lên từ trên mặt đất, cố gắng chịu đựng cơn đau trên người, từ từ bước vào phòng.

Nàng tiến vào phòng, nhìn thấy bên trong bài trí rất đơn sơ, không có một tia ghét bỏ, rất nhanh đến bên giường ngồi xuống.

Nửa dựa vào mép giường, khoe miệng Dung Khuynh Nhan gọi lên một nụ cười ý vị thâm trường. Không nghĩ tới, ngã xuống từ nơi cao hơn 10 tầng, nàng không những không ngã chết, ngược lại đã xuyên qua đến thời đại này.

Bất quá, tuy rằng là xuyên qua đến thời đại này, chính là tình cảnh của nàng tựa hồ cũng không tốt hơn bao nhiêu.

Ở thời cổ đại này, người mạnh mẽ sẽ được tôn vinh, nàng một phế vật, quả thật là không tốt. Giờ phút này nàng đã không còn là Dung Khuynh Nhan, mà là tiểu thư con vợ cả của Mộ Dung thế gia ở đại lục Thánh Hồng —— Mộ Dung Khuynh Nhan.

Phụ thân của Mộ Dung Khuynh Nhan là con trai thứ ba của vợ cả gia chủ Mộ Dung thế gia Mộ Dung Hùng —— Mộ Dung Hi Chiêu. Nói đến Mộ Dung Hi Chiêu, chính là nổi danh thiên tài trên đại lục Thánh Hồng, lúc ấy chỉ mới hơn 16 tuổi đã đạt tới dung hợp kỳ (giai đoạn hội nhập). Đến thời điểm năm 18 tuổi, được học viện Thanh Long nổi danh trên đại lục tuyển nhận, sau đó biểu hiện xuất sắc trong tỷ thí của tứ đại học viện, càng được môn phái coi trọng, trở thành đệ tử của môn phái.

Có thể nói, Mộ Dung Hi Chiêu rất nổi bật, không ai có thể so sánh. Mộ Dung thế gia nhờ vào sự tồn tại của Mộ Dung Hi Chiêu, khí phách càng thêm hăng hái, nâng cao một bước.

Mà mẫu thân của Mộ Dung Khuynh Nhan, lại không người biết được lai lịch của nàng. Chỉ biết, có một ngày, Mộ Dung Hi Chiêu đem người mang về. Mẫu thân của Mộ Dung Khuynh Nhan —— Lâm Nhưộc Thủy, cũng giống như tên của nàng, là một nữ nhân bình thường. Vẻ đẹp của nàng, so với đệ nhất mỹ nữ năm đó trên đại lục, còn muốn đẹp hơn vài phần. Hơn nữa, thực lực của Lâm Nhưộc Thủy rất mạnh, so với Mộ Dung Hi Chiêu cũng không kém cỏi chút nào, thậm chí có thể nói là mạnh hơn vài phần.

Đối với Lâm Nhưộc Thủy, trong lòng Mộ Dung Hùng tuy rằng rất không vừa lòng, nhưng cũng không nói gì thêm, cuối cùng vẫn đồng ý cho cuộc hôn nhân này.

Có một cặp cha mẹ với thực lực cường đại như vậy, lúc trước khi Mộ Dung Khuynh Nhan còn chưa được sinh ra, đã được người gửi gắm hy vọng vô tận.

Đáng tiếc, hy vọng càng lớn, thất vọng cũng càng lớn.

Sau khi Mộ Dung Khuynh Nhan được sinh ra, bên trái của khuôn mặt liền có một khối bớt vinh quang tốt đỉnh. Theo thời gian trôi qua, khối bớt này không những không hề biến mất, ngược lại càng ngày càng lớn, cuối cùng thậm chí chiếm cứ một nửa má trên mặt trái của Mộ Dung Khuynh Nhan. Chính vì thế cũng làm khuôn mặt của nàng thoát nhìn thập phần quý dị.

Bất quá, đây cũng không phải là điều quan trọng nhất.

Nhà đột còn gặp mưa suốt đêm. Ngay thời điểm khi Mộ Dung Khuynh Nhan 3 tuổi, đã bị thử nghiệm ra, kinh mạch bị tắc nghẽn, là một phế vật không có cách nào tu luyện. Phải biết rằng, ở trong đại lục Thánh Hồng, cường giả vi tôn (người mạnh được tôn vinh). Một phế vật không có cách nào tu luyện, lại còn là một sũu bát quái (xấu xí), đối với gia tộc một chút cống hiến đều không có. Người như vậy, tồn tại bên trong tại gia tộc chính là bị bỏ rơi.

Bất quá, mặc dù Mộ Dung Khuynh Nhan là một phế vật, nhưng bởi vì có phụ thân là Mộ Dung Hi Chiêu cùng mẫu thân Lâm Nhưộc Thủy tồn tại, ngày tháng của nàng ở trong Mộ Dung thế gia cũng còn xem là khá thanh bình.

Chỉ tiếc, ngày tháng thanh bình như vậy, khi nàng lên 5 tuổi đã bị đánh vỡ.

Tuy rằng Mộ Dung Khuynh Nhan bị thử nghiệm ra không có cách nào tu luyện, nhưng Mộ Dung Hi Chiêu cùng Lâm Nhưộc Thủy vẫn luôn không hề nhụt chí. Bọn họ không ngừng tìm kiếm các loại biện pháp, hy vọng có thể giúp Mộ Dung Khuynh Nhan chữa trị kinh mạch. Mà một năm kia, thời điểm khi hai người ra ngoài tìm kiếm biện pháp, bỗng nhiên bị mất tin tức.

Từ đó về sau, địa vị của Mộ Dung Khuynh Nhan có thể nói là xuống dốc không phanh.

- Hết chương 3 -

Q.1 - Chương 4: Trời Sinh Phế Vật

Nghĩ như vậy, Dung Khuynh Nhan không có một tia nhụt chí. Nếu ông trời đã cho nàng thêm một cơ hội, vậy về sau nàng chính là Mộ Dung Khuynh Nhan. Dung Khuynh Nhan đã chết, hiện tại đang sống chính là Mộ Dung Khuynh Nhan.

Sau khi ổn định lại suy nghĩ của mình, Mộ Dung Khuynh Nhan mới cảm giác được đau đớn truyền đến từ thân thể này. Bất quá, vẫn còn tốt, tuy rằng rất đau, nhưng bất quá chỉ là da thịt bị thương mà thôi, nội tạng cũng không có thương thế.

Vừa nhớ tới mình như thế nào mà bị thương, đáy mắt Mộ Dung Khuynh Nhan hiện lên một mảnh sương lạnh. Vị trí của nàng ở trong cái nhà này thật là thấp a! Là tiểu thư con vợ cả, cuối cùng lại bị người đánh chết như thế.

Bất quá, nếu nàng đã trở thành Mộ Dung Khuynh Nhan, vậy nàng tuyệt đối sẽ không sống giống như nguyên chủ. Chỉ là, ở trong cái thế giới này thực lực là tối thượng, trước mắt quan trọng nhất chính là tăng lên thực lực của chính mình, nếu không, hết thấy đều chỉ là nói suông.

Nghỉ ngơi một thời gian, sau khi khôi phục thể lực, Mộ Dung Khuynh Nhan ngồi xuống xếp bằng, dựa theo ký ức lưu lại trong đầu của nguyên chủ, bắt đầu tu luyện.

Rất nhanh, Mộ Dung Khuynh Nhan có thể cảm giác được linh khí xung quanh bắt đầu khởi động. Một tia linh khí không ngừng từ bốn phương tám hướng tụ tập đến, hóa thành một dòng nước âm dừng mãnh tràn vào trong cơ thể nàng.

Mộ Dung Khuynh Nhan tập trung tinh thần, dẫn đường linh khí này chậm rãi lưu động trong kinh mạch của mình. Cuối cùng, dòng linh khí chạy qua các nơi trong thân thể nàng, không ngừng di động hướng tới vị trí đan điền.

Chỉ là, những linh khí đó sau khi tới vị trí đan điền rồi, lại không tụ tập lại, mà đột nhiên tiêu tán.

Cho dù là như thế, Mộ Dung Khuynh Nhan vẫn không nhụt chí, lại bắt đầu thử lại một lần nữa.

Sau khi trải qua ba lần đều thất bại, Mộ Dung Khuynh Nhan rốt cuộc ngừng lại. Nàng cảm thấy có một chút nhụt chí, xem ra thân thể này thật đúng là phế vật. Rõ ràng có thể cảm nhận được linh khí lưu động rất rõ ràng, cũng có thể đem linh khí hội tụ vào trong cơ thể. Nhưng, cổ tình ngay sau khi hội tụ ở đan điền, những linh khí đó lập tức biến mất vô tung, không tìm thấy một chút dấu vết.

Trách không được nguyên chủ cho tới nay đều không có biện pháp tu luyện, xem ra thân thể này thật đúng là phế vật a! Không chỉ có là phế vật, lại còn là phế vật ngu ngốc xấu xí hiếm gặp.

Những linh lực đó rõ ràng có thể tiến vào trong cơ thể nàng, nhưng lại không có cách nào tiến vào đan điền, đừng nghĩ đến việc chuyển hóa thành huyền lực của chính mình.

Cảm giác như vậy, giống y như là cầm một cái giỏ tre đi múc nước. Rõ ràng con sông đang chảy ngay trước mặt nàng, nhưng mặc kệ nàng nỗ lực như thế nào, cuối cùng đều chỉ là công dã tràng.

Xem ra tu luyện linh lực sợ là một chiêu số không thể thực hiện được. Bất quá, cho dù là như thế, nàng cũng tuyệt đối sẽ không từ bỏ. Dù không có cách nào tu luyện huyền lực, nàng cũng tuyệt đối sẽ dựa vào chính mình, trở thành cường giả đứng trên đỉnh núi.

Tạm thời không có cách nào tu luyện huyền lực, Mộ Dung Khuynh Nhan hạ quyết tâm, phải rèn luyện thật tốt thân thể của mình, làm cho bản thân nhanh chóng khôi phục lại trạng thái trước kia.

Nàng đã từng là thần y vang danh khắp thiên hạ, nhưng lại hiếm khi có người biết đến, nàng còn là một người lính đánh thuê thiết huyết. Người biết chuyện này cũng chỉ có gia gia nàng. Chỉ tiếc, gia gia sớm đã qua đời.

Một tay giết người, một tay cứu người, đây chính là cuộc sống của nàng. Đối với chuyện này, sau khi gia gia biết chuyện, không những không trách cứ nàng, ngược lại cho rằng đây là một chuyện tốt. Gia gia vốn dĩ còn lo lắng về tính cách của nàng quá mềm yếu, phải chịu khi dễ. Sau khi biết nàng là một người lính đánh thuê, ngược lại yên tâm không ít.

Nhưng chỉ sợ là ngay cả gia gia cũng không nghĩ tới, cho dù nàng có một thân bản lĩnh, vẫn tránh không khỏi bị người thân ám toán. Cuối cùng, hồn về tây thiên, đại nạn không chết, lại đi tới thế giới xa lạ này.

Nhớ tới gia gia đã từng yêu thương mình vô cùng, đáy lòng Mộ Dung Khuynh Nhan cảm thấy hoài niệm.

Đúng ngay lúc này, trong khi đang lơ đãng, Mộ Dung Khuynh Nhan phát hiện một cái vòng tay trên cổ tay của mình. Mà cái này vòng tay này lại giống như đúc với cái mà trước kia nàng từng có.

Sợ là đây chỉ là ảo giác của mình, Mộ Dung Khuynh Nhan lập tức nâng cổ tay lên. Sau một hồi lâu, nàng rốt cuộc xác định, đây là vòng tay của nàng.

Chẳng lẽ, nàng sở dĩ có thể đi vào thế giới này, có quan hệ với cái vòng tay này hay sao?

Thời điểm lúc Mộ Dung Khuynh Nhan còn đang suy tư, nàng đột nhiên cảm thấy một trận đau đớn truyền đến từ cổ tay. Nguyên lai không biết khi nào, cổ tay của nàng đã bị đâm một chút, máu đỏ tươi chảy ra.

Làm Mộ Dung Khuynh Nhan cảm thấy khiếp sợ chính là, máu kia cũng không hề chảy xuống, ngược lại là bị vòng ngọc trên tay hấp thu.

Sau khi vòng ngọc hấp thu máu của nàng, bỗng nhiên chậm rãi biến sắc, đầu tiên là phần hồng, ngay sau đó biến thành đỏ thẫm, cuối cùng biến thành màu đỏ thẫm giống như màu máu.

Mộ Dung Khuynh Nhan còn chưa kịp tự hỏi đến tột cùng là đã xảy ra chuyện gì, nàng chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, ngay sau đó mất đi ý thức.

-Hết chương 4-

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Không Gian

Thời điểm tỉnh lại lần nữa, Mộ Dung Khuynh Nhan phát hiện mình đã ở địa phương khác, không còn ở trong căn nhà nhỏ cũ nát kia nữa.

Nàng cũng không biết lúc này mình đang ở địa phương nào. Phóng nhãn nhìn xung quanh, nơi xa có núi có suối, mà nàng lúc này đang an vị trên một mảnh cỏ xanh mượt. Cách chỗ nàng không xa, có một gian nhà tranh nhỏ.

Nhìn cảnh tượng trước mắt, Mộ Dung Khuynh Nhan không có cảm giác hoảng loạn. Tuy rằng nàng cũng không biết chính mình như thế nào mà đi vào địa phương này. Nàng đứng lên, nhìn cảnh vật bốn phía xung quanh một vòng.

“Ngươi nhìn, hiện tại ngươi đang ở trong không gian này.”

Ngay tại thời điểm Mộ Dung Khuynh Nhan đang âm thầm suy tư, đột nhiên vang lên một giọng nói. Giọng nói này có vẻ rất tang thương, phảng phất như đã trải qua ngàn vạn năm lắng đọng lại. Hơn nữa, khi nghe được giọng nói này, nàng cảm giác được trên người truyền đến từng đợt uy áp. Bất quá, dù là như vậy, nàng cũng vẫn ngạo nghễ đứng thẳng ở nơi đó.

“Ngươi là ai?” Mộ Dung Khuynh Nhan nhú mày, đáy mắt hiện lên một tia cảnh giác.

Lúc này nàng đang ở một địa phương không rõ, hơn nữa, thân thể này hiển nhiên là quá yếu, nàng căn bản không có cách nào thi triển được bản lĩnh trước kia. Trong một hoàn cảnh lạ lẫm như vậy, cho dù gặp phải nguy hiểm, nàng cũng không biết chính mình có năng lực tự bảo vệ mình hay không.

“Ta sao?” Giọng nói tang thương lại lần nữa vang lên, “Ta là người đã cứu ngươi, cũng là người thù hờ không gian này.”

“Là người cứu ta?” Mộ Dung Khuynh Nhan híp mắt, “Ý ngươi là nói, ta sở dĩ có thể xuyên qua đến thời đại này, trọng sinh ở trên người Mộ Dung Khuynh Nhan, là bởi vì ngươi?”

“Không sai. Là ta đem ngươi đưa tới nơi này.” Nói tới đây, giọng nói kia dừng lại một chút, “Bất quá, có thể trở thành cường giả của thời đại này hay không, phải dựa vào chính bản thân ngươi.”

“Cái gì?” Nghe những lời như vậy, Mộ Dung Khuynh Nhan hơi sững sốt, không thể hiểu đến tột cùng là ý tứ gì.

“Ngươi sẽ sớm biết đến.”

Theo giọng nói rơi xuống, một cỗ hơi thở hùng hồn đột nhiên xông tới, Mộ Dung Khuynh Nhan chỉ cảm thấy linh khí xung quanh không ngừng từ bốn phương tám hướng, hướng tới trong cơ thể nàng. Không giống như lúc trước, những linh lực nồng đậm đó sau khi tiến vào trong cơ thể nàng, không hề biến mất như trước, mà là điên cuồng dừng mảnh hướng về phía đan điền của nàng. Đau đớn kịch liệt giống như muốn đem đan điền nàng xé nát.

Đột nhiên, một đoạn khẩu quyết đột nhiên hiện lên trong đầu nàng.

Mộ Dung Khuynh Nhan vô thức há mồm, thoát ra một chuỗi chú ngữ khó hiểu, tay cũng bắt đầu biến hóa thành những biểu tượng phức tạp, ánh sáng kim sắc (màu vàng) càng ngày càng thịnh, bắt đầu quanh quẩn quanh thân nàng, khiến nàng thoát nhìn ngay cả thân thánh cũng không thể xâm phạm.

Nếu như có người ở đây, khẳng định sẽ cảm thấy khiếp sợ vì một màn trước mắt. Bởi vì, bao phủ bên trong kim quang là Mộ Dung Khuynh Nhan với làn da trắng nõn, vết bớt bên mặt trái đã biến mất vô tung vô ảnh. Mộ Dung Khuynh Nhan đã không còn vết bớt kia nữa, ngũ quan tinh xảo, phảng phất như là một kiệt tác bất công của ông trời, tuyệt mỹ mà lại không thể xâm phạm.

Bất quá, lúc này Mộ Dung Khuynh Nhan cũng không phát hiện ra điểm này, nàng cũng không có thời gian để phát hiện ra điểm này. Lượng lớn linh khí dừng mảnh tràn vào trong đan điền nàng, khiến quanh đan điền nàng xuất hiện một cỗ đau đớn như muốn xé rách.

Đối mặt với thống khổ như vậy, người bình thường đã sớm khóc lóc thảm thiết. Nhưng, Mộ Dung Khuynh Nhan lại không hề kêu rên một tiếng, chỉ cắn răng chịu đựng, chuyên chú dẫn những linh lực đó vào trong đan điền của mình.

Nàng rất rõ ràng, tình huống hiện tại, đối với nàng mà nói, tuyệt đối là có lợi hơn có hại. Nếu như ngay cả đau đớn này cũng không chịu đựng nổi, nàng làm sao có thể trở thành một kẻ mạnh đây!

Chậm rãi, Mộ Dung Khuynh Nhan cảm thấy thân thể đau đớn của mình bắt đầu giảm bớt.

Qua một thời gian, khi những đau đớn kia hoàn toàn biến mất, Mộ Dung Khuynh Nhan rõ ràng cảm giác được linh lực đang vận hành trong đan điền và lưu hành trong cơ thể.

Không bao lâu, nàng liền cảm giác được nơi đan điền của mình, xuất hiện một vật nhỏ như hạt sen, lúc này đang phát ra ánh sáng, không ngừng hấp thu linh khí xung quanh.

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 5: Trúc Cơ

Không biết qua bao lâu, bên ngoài làn da của Mộ Dung Khuynh Nhan bắt đầu chậm rãi chảy ra một ít màu đen dơ bẩn, cùng với từng trận tanh tưởi. Nếu như bị người khác nhìn thấy, khẳng định sẽ cho rằng không biết là khát cái từ nơi nào tới.

Đối với hết thầy này, Mộ Dung Khuynh Nhan cũng không biết, cũng không có thời gian để biết. Nàng lúc này, chỉ chuyên chú với tu luyện.

Thời gian chậm rãi trôi qua, đột nhiên, Mộ Dung Khuynh Nhan mở mắt ra. Ngay khoảnh khắc khi nàng mở to mắt, thời gian như lặng yên. Cặp mắt như ngôi sao, khiến thiên địa vạn vật đều ảm đạm thất sắc. Nếu như nhìn kỹ đôi mắt nàng, nhất định sẽ không tự chủ được mà trầm mê trong đó.

Khi Mộ Dung Khuynh Nhan mở to mắt ra, đáy mắt hiện lên ánh sáng sắc bén. Lúc này nàng đã không phải là một phế vật không thể tu luyện trước kia, hiện tại nàng đã trực tiếp nhảy qua Luyện Khí kỳ (炼气期), đạt tới Trúc Cơ kỳ (筑基期).

Nếu như bị người ngoài biết được, khẳng định sẽ bị chấn động. Phải biết rằng, khi mọi người tu luyện nhất thiết phải thực hiện từng bước. Tu luyện vốn dĩ không phải là một việc dễ dàng, người bình thường muốn cảm nhận linh khí tồn tại, cũng phải tiêu tốn rất nhiều năm. Sau khi cảm giác được linh khí tồn tại, có thể đem linh khí chuyển hóa thành Huyền Lực của bản thân, sau đó mới tới Luyện Khí kỳ.

Từ Luyện Khí kỳ tới Trúc Cơ kỳ, người bình thường, cần ít nhất là ba bốn năm. Ngay cả Mộ Dung Khuynh Tuyết, ngược trong gia tộc Mộ Dung đều khen ngợi là thiếu nữ thiên tài, hiện tại bất quá cũng chính là đạt tới Trúc Cơ kỳ mà thôi.

Nhưng hiện tại Mộ Dung Khuynh Nhan lại trực tiếp nhảy quá Luyện Khí kỳ, tới Trúc Cơ kỳ, có thể thấy được tiến triển như vậy, không phải hai chữ thiên tài có thể hình dung.

Đương nhiên, đối với hết thầy này, Mộ Dung Khuynh Nhan lại không có chút cảm kích nào.

“Xem ra, tiềm lực của ngươi so với tưởng tượng của ta còn tốt hơn nhiều.” Giọng nói viển cổ kia lại vang lên lần nữa.

“Ngươi là ai?” Mộ Dung Khuynh Nhan híп mắt, mở miệng dò hỏi.

Bất quá, lúc này ở trong mắt nàng, đã không có sự cảnh giác ban đầu. Tuy rằng không biết giọng nói này đến từ cùng là ai, nhưng nàng có thể khẳng định, chủ nhân của giọng nói này sẽ không tổn thương nàng. Nàng biết, hiện tại bản thân nàng sở dĩ có thể tu luyện, nhất định là do chủ nhân giọng nói này làm.

“Ngươi vẫn nên xử lý chính mình một chút trước đi!” Trong giọng nói viển cổ có dấu vết mỉm cười, “Chờ đến khi ngươi tắm rửa sạch sạch sẽ, chúng ta lại nói cũng không muộn.”

Lúc này, Mộ Dung Khuynh Nhan rút cuộc chú ý tới bộ dáng hiện tại của mình. Sau khi phát hiện bộ dáng chật vật của mình, nàng nhin không được nhin này. Tuy rằng nàng không có thói ở sạch, nhưng cũng không có cách nào chịu đựng được bộ dáng cả người dơ bẩn lại có mùi.

Nhìn chung quanh bốn phía một vòng, Mộ Dung Khuynh Nhan cũng không ngại ngần gì, trực tiếp cởi quần áo, lập tức nhảy xuống suối, bắt đầu tắm rửa sạch sẽ. Tuy rằng biết ở trong không gian này, không chỉ có nàng, còn có người gọi là người thù hờ không gian. Nhưng nàng cũng không thêm để ý. Hơn nữa, tuy rằng nàng đã thành niên, nhưng khối thân thể này cũng bất quá mới 15 tuổi mà thôi.

Rất nhanh, Mộ Dung Khuynh Nhan đã tắm rửa sạch sẽ. Nàng mặc lại quần áo của mình, sau đó dùng Huyền Lực, trực tiếp đem quần áo trên người cùng tóc đều hong khô.

Không lâu sau khi Mộ Dung Khuynh Nhan bước ra từ trong nước, trước mặt nàng đột nhiên xuất hiện luồng ánh sáng chói mắt. Ngay sau đó, từ trong ánh sáng lóa mắt kia, truyền đến một giọng nói tựa hồ là đến từ viển cổ.

“Lấy máu, khế ước Ngô Linh! Từ đây huyết nhục giao hòa, sinh tử một mạng, toàn bộ giao cho Ngô chủ!”

Giọng nói trầm thấp cổ xưa, vang lên không ngừng, làm người không tự chủ được muốn thần phục.

Bất quá, người có ý chí kiên định như Mộ Dung Khuynh Nhan, tự nhiên là không có khả năng bị mê hoặc. Ánh mắt sắc bén của nàng nhìn ánh sáng trước mắt, không lùi bước chút nào.

Không lâu sau, nàng bỗng cảm thấy trong ý thức của mình, tựa hồ có nhiều thêm một đồ vật. Nàng biết, đây hẳn là do khế ước.

Bên trong ánh sáng chói lòa hiện ra một thân ảnh ma thú, thân hình uy mãnh, bốn vó đạp lửa, mới vừa xuất hiện, liền đột nhiên hướng lên trời rồng to.

“Rồng ——” mang theo thanh âm hơi thờ viển cổ, quanh quẩn trong không gian.

Chương 6: Tiểu Bạch Đoàn

Ánh sáng dần dần tan đi, bóng dáng bên trong cũng dần dần trở nên rõ ràng hơn. Nhìn đối tượng vừa mới khế ước với mình ở trước mắt, Mộ Dung Khuynh Nhan tròn tròn mắt.

Giọng nói mang theo tang thương, đến từ viễn cổ găm rú, cùng với bóng dáng uy vũ, trong nháy mắt, hoàn toàn điên đảo.

Mộ Dung Khuynh Nhan nhìn quái thú trước mắt, thiếu chút nữa muốn hoài nghi hai mắt chính mình. Tiểu thú trước mắt chỉ lớn bằng hai cái bàn tay, một thân lông trắng, đôi mắt tròn vo, linh động, có điểm giống con thỏ, lại có điểm giống hồ ly.

“Chủ nhân.” Giọng nói trẻ con vang lên, tiểu bạch đoàn* trước mắt trực tiếp bỏ nhào trên người Mộ Dung Khuynh Nhan, một bộ dáng hưởng thụ.

*Tiểu bạch đoàn: 小白团: những đốm nhỏ màu trắng; quả bóng nhỏ màu trắng

Mộ Dung Khuynh Nhan nhìn tiểu bạch đoàn trong lòng ngực, không phản ứng trong một thời gian dài. Từ những gì đã xảy ra, nàng biết khế ước của mình, tuyệt đối không phải là một con thú con. Nhưng, nhìn như thế nào, nàng cũng đều không có biện pháp đem bóng dáng uy vũ lúc trước, liên hệ với tiểu bạch đoàn trước mắt này.

“Người chính là người thủ hộ không gian này?” Mộ Dung Khuynh Nhan trực tiếp vươn tay, xách cổ tiểu bạch đoàn, trực tiếp mở miệng.

“Chủ nhân, người sao có thể đối đãi với ta như vậy đây?” Đôi mắt tiểu bạch đoàn sáng lấp lánh, lúc này hiện lên những giọt nước mắt, lộ ra ủy khuất bên trong, “Nhân gia chính là uy vũ hùng tráng, người gặp người thích.....”

“Ít nói nhảm.” Tiểu bạch đoàn còn chưa nói xong, Mộ Dung Khuynh Nhan đã lạnh lùng ngắt lời nó, “Nếu người còn nói thêm gì nữa, ta liền độc cam người.”

Vừa nghe đến lời nói của Mộ Dung Khuynh Nhan, hai chân trước của tiểu bạch đoàn lập tức bưng kín miệng mình, một bộ dáng như đứa trẻ sợ mẹ.

Ô ô ô, vì sao chủ nhân lại hung dữ như thế? Chẳng lẽ là bởi vì sự tình vừa mới phát sinh hay sao? Nhưng nó làm như vậy, cũng là vì tốt cho chủ nhân a! Sao nó lại xui xẻo như vậy a! Nó có thể tưởng tượng được những ngày tháng bị thâm trôi qua sau này của mình.

Đối mặt với bộ dáng điềm đạm đáng yêu của tiểu bạch đoàn, Mộ Dung Khuynh Nhan không có một chút mềm lòng, nàng trực tiếp mở miệng dò hỏi, “Nơi này đến tận cùng là địa phương nào, còn có, ta vì sao lại ở chỗ này.”

Sau khi nghe được Mộ Dung Khuynh Nhan hỏi chuyện, tiểu bạch đoàn nghiêm túc hơn, tuy rằng mặt ngoài nhìn không ra tới.

“Chủ nhân, nơi này là không gian bên trong vòng Càn Khôn. Vòng Càn Khôn chính là chiếc vòng ngọc người vẫn luôn mang theo, lúc này máu của người chảy tới trên mặt của vòng Càn Khôn, giải khai phong ấn vòng Càn Khôn, vì thế không gian này đã được kích hoạt.”

Khi nói chuyện, tiểu bạch đoàn đã trượt khỏi tay nàng, trực tiếp treo ở giữa không trung, đối diện cùng Mộ Dung Khuynh Nhan, mở miệng nói, “Hiện tại người đã ký kết khế ước với ta, về sau, người chính là chủ nhân không gian này.”

Sau khi hiểu hết lời nói của tiểu bạch đoàn, khóe miệng Mộ Dung Khuynh Nhan gợi lên một nụ cười. Không nghĩ tới, thật đúng là 'liễu ám hoa minh hựu nhất thôn*' a! Không ngờ sau khi xuyên qua đến thời đại này, nàng cư nhiên có thể mở ra được một không gian như vậy.

* 柳暗花明又一村: liễu ám hoa minh hựu nhất thôn; Nghĩa: trong hoàn cảnh không còn đường lui vẫn tìm ra được lối thoát.

Vòng Càn Khôn là gia gia đã để lại cho nàng, nói bên trong cái vòng tay này có bí mật của Dung gia. Không nghĩ tới, cư nhiên sẽ là dạng này.

Nhớ tới gia gia, đáy mắt Mộ Dung Khuynh Nhan hiện lên một tia hoài niệm. Từ nhỏ đến lớn, gia gia đều ở bên người nàng cho đến khi lớn lên, tất cả kiến thức y thuật hiện có của nàng đều là gia gia chỉ dạy. Quan hệ giữa nàng và cha mẹ cũng không thân mật lắm. Nhưng nàng như thế nào cũng không nghĩ tới, cha mẹ thân sinh của mình cư nhiên sẽ vì một quyển《Y Kinh》căn bản không hề tồn tại mà lấy đi tính mạng của nàng.

Ngẩng đầu, nhìn một vòng xung quanh không gian thuộc về chính mình này, Mộ Dung Khuynh Nhan nhắc chân, hướng tới bên trong đi đến.

Chương 7: Y Kinh

Đi vào nhà gỗ nhỏ, Mộ Dung Khuynh Nhan không khỏi kinh ngạc cảm thán, căn nhà nhỏ này thoạt nhìn từ bên ngoài là không có gì, nhưng bên trong lại có một hang động tuyệt vời.

Một bước đi vào, xông thẳng vào mũi chính là hương vị dược tràn đầy. Mộ Dung Khuynh Nhan ngạc nhiên hơn khi phát hiện, trong căn nhà nhỏ này, có rất nhiều dược liệu mà nàng chưa từng thấy qua.

Thành thật mà nói, trong phòng bài trí rất đơn sơ. Có một cái bàn gỗ và vài cái ghế ở một bên phòng. Ở bên kia, còn có rất nhiều kệ. Mặt trên mỗi một cái kệ đều bày đủ loại dược liệu đã được phơi khô.

Ở phía bên kia của kệ, lại bày không ít binh sớ, cũng không biết bên trong chứa đựng gì.

Mộ Dung Khuynh Nhan tiến lên vài bước, cầm lấy một binh sớ nhỏ, một mùi hương dược nồng đậm xông vào mũi, nàng nhíu mày, đáy mắt hiện lên một tia kinh ngạc, “Đây là ——”

“Chủ nhân, đây là đan dược.” Tiểu bạch đoàn một bên vội vàng mở miệng giải thích nói, “Tất cả đều là Đan dược do chủ nhân trước đây luyện chế, bên trong thậm chí còn có tử phẩm đan dược!”

“Chủ nhân trước đây?” Mộ Dung Khuynh Nhan quay đầu, nhìn về phía tiểu bạch đoàn, hơi kinh ngạc, “Người nói là không gian này trước đây đã có chủ nhân sao?”

“Ân ân!” Tiểu bạch đoàn liên tục gật đầu, tiếp tục mở miệng, “Chủ nhân trước đây là một vị dược sư, ở phương diện luyện chế đan dược cũng rất có thành tựu.”

“Vậy hiện tại hắn ở đâu?” Đáy mắt Mộ Dung Khuynh Nhan hiện lên một tia nghi hoặc, “Còn có, hắn là dạng người gì a?”

Sau khi nghe câu hỏi của Mộ Dung Khuynh Nhan, tiểu bạch đoàn lập tức bắt đầu nhớ lại. Nhưng, mặc kệ nó nghĩ như thế nào, bên trong đầu óc đều không có một tia hồi ức.

“Có chuyện gì vậy?” Mộ Dung Khuynh Nhan cũng nhìn ra tiểu bạch đoàn có điểm không thích hợp.

“Ta cũng không biết.” Đáy mắt tiểu bạch đoàn tất cả đều là mê mang, “Ta rõ ràng nhớ rõ, chủ nhân trước đây là một vị dược sư. Nhưng, mặc kệ ta nghĩ như thế nào, dường như đều không thể nhớ nổi chút nào về bộ dáng hắn, còn có rất nhiều sự tình đều trở nên rất mơ hồ.”

“Nếu nghĩ không ra, vậy không cần suy nghĩ.” Tuy rằng không biết chuyện là như thế nào, Mộ Dung Khuynh Nhan vẫn mở miệng khuyên.

“Chủ nhân, người thật là tốt với ta.”

Đang nói, tiểu bạch đoàn lập tức lại muốn nhảy vào lồng ngực của Mộ Dung Khuynh Nhan. Đáng tiếc, Mộ Dung Khuynh Nhan chợt loé sang hướng bên cạnh, tiểu bạch đoàn trực tiếp té lăn trên đất.

Đối mặt với đãi ngộ như vậy, tiểu bạch đoàn quay đầu, ủy khuất nhìn Mộ Dung Khuynh Nhan, đáy mắt tràn đầy khiêu nại.

Mộ Dung Khuynh Nhan hoàn toàn không chú ý tới tiểu bạch đoàn, nàng lúc này, toàn bộ lực hấp dẫn đều bị một vật cách đó không xa hấp dẫn. Vô tình, nàng phát hiện, ở trên mặt bàn gỗ, bỗng nhiên bày một quyển sách. Bìa của cuốn sách có hai ký tự rất to viết 《Y Kinh》.

“Đây là ——” Mộ Dung Khuynh Nhan nhặt cuốn sách lên, đáy mắt tràn đầy khiếp sợ.

Nàng không ngờ tới cư nhiên sẽ thấy quyển sách này địa phương này. Tuy rằng cho tới nay, đều nghe nói Dung gia vẫn luôn truyền lưu một quyển sách gọi là 《Y Kinh》, nhưng từ trước tới nay nàng cũng chưa từng thấy qua. Cũng vì quyển sách này, mà nàng mới bị người thân hại chết.

Nguyên lai quyển sách này thật sự tồn tại, chẳng qua, vẫn luôn bị giấu kín ở bên trong không gian của vòng tay tổ truyền Dung gia mà thôi.

“Chủ nhân, đây là 《Y Kinh》.” Tiểu bạch đoàn nhảy đến trên vai Mộ Dung Khuynh Nhan, mở miệng giải thích nói, “Thiên hạ có đủ các loại bệnh. Đương nhiên, quan trọng nhất, vẫn là bên trong có đủ loại phối phương đan dược. Chủ nhân, người vốn là một y sư, có nó, đối với người mà nói, tuyệt đối là như hổ thêm cánh. Chỉ tiếc ——”

-oOo-

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Bạch Trạch

“Đáng tiếc cái gì?” Mộ Dung Khuynh Nhan truy vấn.

Tiểu bạch đoàn nghiêng đầu, sau khi suy nghĩ trong chốc lát, mới mở miệng nói, “Cuốn 《Y Kinh》 này cũng không hoàn chỉnh, đây thật ra chỉ là một nửa trong đó.”

Mộ Dung Khuynh Nhan cầm lấy 《Y Kinh》 bắt đầu lật xem. Càng xem, trong lòng nàng càng thêm khiếp sợ, bên trong sách tịch này ghi lại rất nhiều ca bệnh mà nàng chưa từng nghe qua. Quan trọng nhất chính là, bên trong còn có các loại phối phương đan dược và phương pháp luyện chế. Đan dược cao cấp nhất ở bên trong đây là đan dược cấp 10.

Trong trí nhớ trước đây của nguyên chủ, nàng biết rất rõ ràng, bên trong đại lục Thánh Hồng, dược sư có thể luyện chế ra đan dược cấp 9, đều rất hiếm thấy. Thậm chí đỉnh cấp dược sư có thể luyện chế ra đan dược cấp 10, có thể đếm được trên mười đầu ngón tay. Đan dược cấp 10 là đan dược cao cấp nhất.

“Sao có thể có được?” Mộ Dung Khuynh Nhan hơi chau mày, “Các đan phương trong này thực sự rất đầy đủ.”

“Không phải như thế.” Tiểu bạch đoàn lắc đầu, biểu tình nghiêm túc, “Trong này thật sự là có không ít đan phương, thậm chí đã có đan phương cấp 10. Nhưng, trên thế giới này, đan dược cao cấp nhất cũng không phải là đan dược cấp 10, mà là——”

Nói tới đây, tiểu bạch đoàn dừng lại một chút, biểu tình càng nghiêm túc hơn, “Tiên đan!”

Hai chữ vừa nói ra tới, đồng tử Mộ Dung Khuynh Nhan hơi co lại, đáy mắt hiện lên một tia khiếp sợ.

Đối với đan dược, nàng cũng không phải thập phần hiểu biết. Tuy rằng nàng đi theo ông nội học Trung y, hơn nữa là bác sỹ nổi tiếng thế giới, nhưng đối với đan dược cổ xưa này, nàng cũng chỉ nghe nói qua mà thôi, căn bản là chưa từng thực sự tiếp xúc qua.

Vốn đang cho rằng tiên đan chỉ là vật trong truyền thuyết, không nghĩ tới nó thật sự tồn tại.

“Vì thế người nói rằng, trong cuốn 《Y Kinh》 này, chính là thiếu đan phương của tiên đan sao?” Mộ Dung Khuynh Nhan mở miệng dò hỏi.

“Không sai.” Tiểu bạch đoàn gật đầu, “Chỉ có tìm được một nửa khác của 《Y Kinh》, gộp lại, mới là cuốn hoàn chỉnh. Chỉ là, một nửa khác nằm ở địa phương nào, ta cũng không biết.”

“Ta nhất định sẽ tìm được một nửa khác của 《Y Kinh》.” Mộ Dung Khuynh Nhan kiên định mở miệng nói.

“Chủ nhân, ta tin tưởng người nhất định có thể làm được.” Tiểu bạch đoàn vươn tay nắm thành quyền, liên tục gật đầu.

“Đúng rồi, người tên là gì a?” Mộ Dung Khuynh Nhan nhìn tiểu bạch đoàn trước mắt, tò mò mở miệng dò hỏi, “Thậm chí đến bây giờ, ta còn không biết tên của người đâu!”

Nghe thấy Mộ Dung Khuynh Nhan rót cuộc nhớ tới hỏi tên của mình, tiểu bạch đoàn thiếu chút nữa đã cảm động đến rơi nước mắt, nó ưỡn bộ ngực, nói ra đại danh chính mình, “Chủ nhân, tên của ta gọi là Bạch Trạch!”

“Bạch Trạch?” Nghe thấy tên này, trong giọng nói của Mộ Dung Khuynh Nhan mang theo sự hoài nghi, còn có một ít kinh ngạc.

Tuy rằng kiến thức của nàng rất hạn hẹp, nhưng cũng đã từng nghe nói qua đại danh thần thú Bạch Trạch. Truyền thuyết Bạch Trạch là thần thú viễn cổ, tượng trưng cho điềm lành, có thể nói tiếng người, thông hiểu về vạn vật, thông hiểu về thiên hạ quỷ thần, là thần thú khiến người gặp dữ hóa lành bình an.

Mà tiểu bạch đoàn trước mắt, ngoại trừ cả người bên ngoài trắng như tuyết, thật đúng là nhìn không ra một chút bóng dáng của thần thú Bạch Trạch.

“Chủ nhân, người đây là ánh mắt gì a?” Nhìn ánh mắt hoài nghi của Mộ Dung Khuynh Nhan, tiểu bạch đoàn dựng thẳng lông, “Bỏ đại gia đường đường chính là thần thú Bạch Trạch, là——”

“Được, ta đã biết.” Mắt thấy tiểu bạch đoàn lại muốn bắt đầu thao thao bất tuyệt, Mộ Dung Khuynh Nhan lập tức mở miệng chặn lại nói, “Ta đương nhiên tin tưởng người.”

Không tin cũng không được, nàng đều đã cùng tiểu bạch đoàn trước mắt định ra khế ước. Hơn nữa, thời điểm vừa mới định ra khế ước, cổ hơi thờ đến từ viễn cổ kia, là thật sự tồn tại.

-oOo-

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 9: Người Nam Cung Gia Tới

Mộ Dung Khuynh Nhan cũng không ở trong không gian quá lâu. Tuy rằng nàng thực sự cảm thấy rất hứng thú với 《Y Kinh》, đặc biệt là các phối phương luyện chế đan dược. Chỉ là, hiện tại nàng còn không có biện pháp để bắt đầu luyện chế đan dược. Thứ nhất, nàng chưa từng học qua làm thế nào để luyện đan, thứ hai nàng cũng không có đan lò và môi lửa thích hợp.

Lần nữa trở lại bên trong căn nhà nhỏ của chính mình, đáy mắt Mộ Dung Khuynh Nhan hiện lên ánh sáng vinh quang. Tuy rằng hiện tại nàng đã có thể tu luyện, nhưng nàng biết, chính mình vẫn còn rất yếu nhược. Hơn nữa——

Mộ Dung Khuynh Nhan sờ sờ bả vai nhỏ gầy yếu của mình. Không thể không nói, trước kia thân thể này ngoại trừ không thể tu luyện, mà còn rất không linh hoạt. Xem ra, nàng vẫn phải nghĩ biện pháp cấp tốc rèn luyện thân thể này trước mới được. Tuy nói rằng sử dụng Huyền Lực rất quan trọng, nhưng cũng không thể khinh thường sức mạnh từ thân thể.

“Mộ Dung Khuynh Nhan, Mộ Dung Khuynh Nhan——”

Ngay lúc Mộ Dung Khuynh Nhan còn đang tính toán lên kế hoạch rèn luyện thân thể, bên ngoài truyền đến một tiếng la hét. Thanh âm đặc biệt sắc bén, trong giọng nói mặt còn mang theo sự khinh thường.

Người đang tới truyền tin, cũng thật sự là rất khinh thường Mộ Dung Khuynh Nhan. Không, có lẽ nên nói, trong gia tộc Mộ Dung gia này, không có người nào để mắt đến Mộ Dung Khuynh Nhan. Một phế vật không có khả năng tu luyện, không thể mang đến một chút vinh quang cho gia tộc, lại còn mang đến sỉ nhục vô tận.

Mộ Dung Khuynh Nhan đẩy cửa ra, đi ra ngoài, nhíu mày, mở miệng nói, “Có việc gì sao?”

“Nam Cung gia thiếu gia tới.” Người tới truyền tin, cũng chính là quản gia của gia tộc Mộ Dung—— Lâm Quang Hùng, thời điểm nhìn đến Mộ Dung Khuynh Nhan, trên mặt tất cả đều là khinh miệt, “Gia chủ nói, hiện tại người hãy lập tức đến đại sảnh.”

Đối mặt với thái độ của Lâm Quang Hùng, Mộ Dung Khuynh Nhan cũng không tức giận. Nàng sẽ không lãng phí cảm xúc của mình với một số người hay sự việc không quan trọng. Cho nên, sau khi nghe đến những lời này, nàng trực tiếp lướt qua Lâm Quang Hùng, rời khỏi sân.

Mất thấy Mộ Dung Khuynh Nhan không thêm liếc mắt nhìn mình một cái đã trực tiếp rời đi, sắc mặt Lâm Quang Hùng không tốt lắm. Cho tới nay, hần thân là quản gia Mộ Dung thế gia, tuy rằng trên danh nghĩa là hạ nhân, nhưng không ít thiếu gia tiểu thư đối hần đều rất lễ độ. Hiện tại phế vật Mộ Dung Khuynh Nhan này cư nhiên dám làm lơ sự tồn tại của hần.

“Thật sự cho rằng chính mình là một đại tiểu thư sao?” Lâm Quang Hùng nhìn bóng dáng Mộ Dung Khuynh Nhan, khinh thường mắng thầm, “Hừ, dám nhàn mặt cho ta xem, chờ chút nữa đến thời điểm người phải xấu mặt.”

Tuy rằng không rõ Nam Cung gia thiếu gia tới nơi này là vì sự tình gì, nhưng nhất định là không có chuyện gì tốt.

Phải biết rằng, thiếu gia Nam Cung gia—— Nam Cung Diệp, cũng chính là vị hôn phu của Mộ Dung Khuynh Nhan, tiếng tăm lừng lẫy trong tứ đại gia tộc. Khác xa với thanh danh phế vật của Mộ Dung Khuynh Nhan, Nam Cung Diệp này chính là thiên tài nổi danh. Thời điểm ba tuổi đã thức tỉnh Huyền Lực, năm tuổi đã đạt tới Luyện Khí kỳ. Ở năm mười hai tuổi, cũng đã tới Trúc Cơ kỳ. Hiện tại hần 18 tuổi đã đạt tới trung kỳ của Khai Quang Kỳ.

Thành tựu như vậy, cùng với các bạn đồng lứa tuổi, chính là người xuất sắc.

Hơn nữa, Nam Cung thiếu gia này không chỉ có xuất thân cao quý, mà lớn lên còn có một tướng mạo phong dật tuấn lãng.

Cho tới nay, Mộ Dung Khuynh Nhan vẫn luôn là sỉ nhục của Nam Cung thiếu gia. Một thiên tài tu luyện, cổ tình lại có một vị hôn thê phế vật. Không cần phải suy nghĩ, hôm nay người Nam Cung gia qua đây, khẳng định là không có chuyện gì tốt. Nói không chừng là tới để từ hôn!

Nghĩ đến đây, Lâm Quang Hùng cảm thấy lòng mình thống khoái hơn rất nhiều.

-oOo-

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Nam Cung Diệp

Editor: Emily Ton

Lúc này Mộ Dung Khuynh Nhan đang hướng đại sảnh đi đến, sắc mặt đặc biệt bình tĩnh. Khóe miệng nàng lộ ra tươi cười ý vị thâm trường, người Nam Cung gia tới, phải không?

Đối với Nam Cung Diệp, nàng vẫn có thể tìm ra được từ trong trí nhớ nguyên chủ. Có lẽ nên nói, Nam Cung Diệp là điểm sáng duy nhất trong những ký ức đen tối của nguyên chủ. Tuy rằng ngoài miệng không nói ra, nhưng nguyên chủ vẫn luôn mang theo sự ngưỡng mộ đối với vị hôn phu Nam Cung Diệp, thậm chí còn rất chờ mong có thể gả cho Nam Cung Diệp.

Chỉ tiếc, nguyên chủ không có khả năng thực hiện nguyện vọng này. Bởi vì Mộ Dung Khuynh Tuyết, sinh mệnh của nguyên chủ 15 tuổi, đã vĩnh viễn kết thúc.

Bất quá, theo nàng, cho dù nguyên chủ tiếp tục sống sót, cũng không đợi được đến ngày Nam Cung Diệp cưới nàng. Nguyên chủ không nhìn ra được, nhưng nàng thì lại nhìn thấy rất rành mạch.

Nam Cung Diệp chính là thiên tài kiệt xuất nhất trong tứ đại gia tộc Nam Cung gia. Phải biết rằng, trên đại lục Thánh Hồng, có ba đại quốc cùng tứ đại gia tộc. Ba đại quốc phân biệt là: Già La quốc, Thánh Ly quốc và Lý Khắc quốc. Vị trí quốc gia hiện tại nàng đang sống chính là Già La quốc, bên trong Già La quốc có tứ đại gia tộc phân biệt là: Mộ Dung thế gia, Nam Cung thế gia, Thu Nguyên thế gia cùng Bắc Ly thế gia.

Nam Cung Diệp sinh ra đã hiển hách, dung mạo tuấn lãng, lại là thiên tài tu luyện. Mà vị hôn thê này là nàng, chỉ sợ là vết nhơ lớn nhất của Nam Cung Diệp!

Trong lòng nàng đã đi lại cả ngàn dặm, nhưng thần sắc trên mặt Mộ Dung Khuynh Nhan lại không có bất luận biến hoá gì, nàng vững bước hướng tới đại sảnh đi đến.

Dọc theo đường đi không ít người khi nhìn thấy Mộ Dung Khuynh Nhan, trên mặt đều mang theo vui sướng khi người gặp họa. Tuy rằng ngoài miệng bọn họ không nói, nhưng trong lòng đều đang suy đoán, hôm nay người Nam Cung gia tới, hẳn là vì muốn từ hôn.

Trong lòng mọi người đều cảm thấy, sừu bát quái Mộ Dung Khuynh Nhan này căn bản không xứng với thiếu gia Nam Cung gia.

Lúc này, trong đại sảnh——

Nam Cung Diệp đang ngồi cùng phụ thân hắn - Nam Cung Đình Lễ. Trên mặt Nam Cung Đình Lễ mang theo lời xin lỗi, nhưng đáy mắt lại một chút xin lỗi cũng đều không có. Mà Nam Cung Diệp tuy rằng không nói gì, chính là trên mặt lại mang theo một cỗ cao ngạo.

Ở phía trên chủ vị, chính là gia chủ gia tộc Mộ Dung đang ngồi, cũng chính là tổ phụ của Mộ Dung Khuynh Nhan—— Mộ Dung Hùng. Đối mặt với lời xin lỗi của Nam Cung Đình Lễ và Nam Cung Diệp, trong lòng hắn vẫn không thoải mái.

Giống như mọi suy đoán của mọi người, hôm nay phụ tử Nam Cung Diệp lại đây, thật sự là muốn từ hôn.

Ngoại trừ ba người bọn họ, Mộ Dung Khuynh Tuyết cũng đang ở đây, nàng đứng ngay bên cạnh Mộ Dung Hùng, mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim, không hề có bất cứ phát biểu hay bình luận gì, một bộ dáng ngoan ngoãn hiền淑.

“Mộ Dung bá phụ, sự tình từ hôn lần này, thật sự là Nam Cung gia chúng ta không phải.” Nam Cung Đình Lễ ôm quyền, cười mở miệng nói, “Hiện tại Diệp nhi đã được tuyển chọn vào học viện Huyền Vũ. Trước khi tiến nhập học viện, hẳn hy vọng có thể giải trừ hôn sự cùng Mộ Dung Khuynh Nhan, còn thỉnh bá phụ thông cảm.”

Ngoài miệng tuy rằng nói như vậy, nhưng đáy mắt Nam Cung Đình Lễ lại mang theo sự kiêu ngạo. Phải biết rằng, muốn tiên tiến nhập vào tứ đại học viện để học tập cũng không phải là một việc dễ dàng.

Mỗi năm thủ đô Già La sẽ tuyển chọn một số người, chỉ cần người được tuyển chọn có đủ điều kiện, mới có tư cách tiến nhập vào tứ đại học viện. Mà tứ đại gia tộc mỗi năm cũng sẽ có hai vị trí. Cho nên mới có cuộc tỷ thí giữa tứ đại gia tộc. Hiện tại con hắn được lão sư học viện Huyền Vũ nhìn trúng có thể trực tiếp tiến vào học viện, đó chính là vận may. Những gia tộc khác đều không có vinh dự như vậy!

Vì thế nên khi Diệp nhi đề nghị, muốn giải trừ hôn sự cùng Mộ Dung Khuynh Nhan, hắn không hề nghĩ ngợi liền đáp ứng.

Diệp nhi sẽ sớm tiến vào học viện Huyền Vũ, tiền đồ về sau chính là vô cùng. Một nửa kia của hắn như thế nào có thể là một phé vật không có Huyền Lực đây!

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Thay Đổi Người

Editor: Emily Ton

Thần sắc trên mặt Mộ Dung Hùng không đổi. Đối với ngày này, hắn sớm đoán trước rồi sẽ tới. Không nói đến Nam Cung thế gia là một đại gia tộc, ngay cả một gia tộc bình thường, cũng rất khó tiếp thu một phế vật không thể tu luyện như thế. Đặc biệt Nam Cung Diệp lại rất được Nam Cung Đình Lễ coi trọng, nghiêm nhiên chính là gia chủ đời sau của gia tộc Nam Cung.

Hiện tại gia tộc Mộ Dung đã không lớn như trước, có thể nói, mấy năm nay, gia tộc Mộ Dung vẫn đang không ngừng suy sụp, mà gia tộc Nam Cung lại không ngừng phồn thịnh. Rút lui một cửa này, đối với gia tộc Mộ Dung mà nói, tuyệt đối là lợi hơn hại.

Nghĩ đến những việc này, tâm của Mộ Dung Hùng càng thêm vài phần chán ghét đối với Mộ Dung Khuynh Nhan.

“Gia chủ Nam Cung, sự tình từ hôn, có phải còn muốn bàn bạc kỹ hơn hay không?” Mộ Dung Hùng nhú mày, mở miệng nói, “Xét cho cùng một cửa hôn sự này, là năm đó Hi Chiêu và người đã cùng định ra.”

Sở dĩ có hôn sự tồn tại, cũng là vì năm đó Mộ Dung Hi Chiêu đã từng đã cứu Nam Cung Đình Lễ một mạng.

Mộ Dung Hùng hiện tại nói ra như vậy, bất quá là nhắc nhở Nam Cung Đình Lễ không cần vong ân phụ nghĩa.

“Mộ Dung bá phụ, ta cũng biết, lần này sự tình từ hôn, là Nam Cung gia chúng ta đuối lý.” Nam Cung Đình Lễ cười mở miệng nói, “Cho nên, dựa theo ý ta, dù sao cũng đều là lên hôn, hay là đổi người này thành Khuynh Tuyết đi!”

Không thể phủ nhận, năm đó hắn sở dĩ đáp ứng một cửa hôn sự này, là bởi vì Mộ Dung Hi Chiêu cứu hắn một mạng, nhưng quan trọng hơn là hắn thấy được tiềm lực của Mộ Dung Hi Chiêu. Mộ Dung Hi Chiêu tuổi còn trẻ mà đã có thành tựu lớn như vậy, tiền đồ tương lai khẳng định là vô hạn. Năm đó định ra cửa hôn sự này, cũng là vì muốn tìm một đồng minh đáng tin cậy cho gia tộc Nam Cung mà thôi.

Chỉ là không nghĩ tới thời thế thay đổi, Mộ Dung Hi Chiêu cư nhiên mất tích. Quan trọng nhất chính là, Mộ Dung Khuynh Nhan lại là một phế vật, sao có thể xứng đôi với Diệp nhi đây!

Đối với Mộ Dung Khuynh Tuyết, hắn cũng không phải rất vừa lòng. Tuy rằng nói Mộ Dung Khuynh Tuyết năng lực khá tốt, hiện tại tuổi còn trẻ cũng đã đạt tới hậu kỳ Trúc Cơ kỳ. Nhưng xuất thân của nàng, trước sau vẫn là cái gai trong lòng hắn.

Bất quá, Diệp nhi thích, hắn cũng không có cách nào. Hơn nữa, Mộ Dung Khuynh Tuyết cũng được coi trọng trong gia tộc Mộ Dung. Cho nên hắn mới có thể đưa ra ý nghĩ như vậy.

Mộ Dung Khuynh Tuyết vẫn luôn đứng bên người Mộ Dung Hùng vừa nghe đến kiến nghị của Nam Cung Đình Lễ, tuy là rất bình tĩnh, trên mặt vẫn hiện lên một tia đỏ ửng. Nàng cẩn thận ngẩng đầu, trộm nhìn về phía Nam Cung Diệp liếc mắt một cái, vừa lúc chạm phải ánh mắt của Nam Cung Diệp. Nàng lập tức lại dời đi tầm mắt của mình, làm bộ không có gì phát sinh.

“Điều này——” Tâm của Mộ Dung Hùng vừa động, đối với kiến nghị này cũng thực động tâm.

Ngay thời điểm hai người còn đang tính tiếp tục thảo luận, một giọng nói thanh thúy vang lên, đánh vỡ yên lặng bên trong phòng khách.

“Xem ra tổ phụ cùng gia chủ Nam Cung đã có quyết định a! Bất quá, trước khi làm ra quyết định, có phải cũng nên hỏi đương sự là ta một chút hay không?”

Theo thanh âm vang lên, một thân ảnh mảnh khảnh xuất hiện ở trong đại sảnh.

Nữ tử đôi mắt linh động như sao, lông mày như liễu, ngũ quan tinh xảo, chỉ tiếc, làn da trắng sáng trên mặt, chiếm cứ một khối bớt to màu đỏ-tím, đột nhiên phá hủy vẻ đẹp chính thể, sinh ra một loại cảm giác quỷ dị.

Người tới đứng là Mộ Dung Khuynh Nhan, nàng ngẩng đầu ưỡn ngực, bước chân vững vàng đi đến.

“Mộ Dung Khuynh Nhan, người còn không biết lễ nghi a?” Nhìn bộ dáng Mộ Dung Khuynh Nhan trực tiếp đi vào, đáy mắt Mộ Dung Hùng tất cả đều là chán ghét, “Ai nói cho người, người có thể tùy tiện xông tới?”

-oOo-

Bạn đang đọc truyện *YKhuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Khiêu Khích

“Gia chủ đại nhân, hửn người là người đã kêu ta tới đi!” Đối mặt với lửa giận của Mộ Dung Hùng, trên mặt Mộ Dung Khuynh Nhan không có một tia khiếp nhược, nàng rất tự nhiên hào phóng đi đến.

Đối với Mộ Dung Hùng, nàng thật sự là kêu không nổi hai chữ 'tổ phụ'. Hơn nữa, nàng cũng không cho rằng, Mộ Dung Hùng thật sự đối đãi với nàng như cháu gái.

Đối mặt với sự vô lễ của Mộ Dung Khuynh Nhan, Mộ Dung Hùng càng thêm tức giận, “Mộ Dung Khuynh Nhan, người rốt cuộc có biết mình đang nói chuyện cùng ai hay không? Ai cho người lá gan, dám nói chuyện cùng ta như vậy?”

“Ha ha.” Đáy mắt Mộ Dung Khuynh Nhan hiện lên một tia châm chọc, tiếp tục mở miệng nói, “Gia chủ đại nhân, người hôm nay kêu ta tới, chắc là không phải muốn ở chỗ này thảo luận về vấn đề giáo dục ta đi!”

“Người——” Đáy mắt Mộ Dung Hùng tràn đầy lửa giận, nếu không phải bởi vì phụ tử Nam Cung Đình Lễ còn ở nơi này, hửn nhất định sẽ hung hăng giáo huấn Mộ Dung Khuynh Nhan.

“Người chính là Khuynh Nhan?” Đúng lúc này, Nam Cung Đình Lễ mở miệng, trên mặt hửn mang theo ý cười hiền lành, thời điểm nhìn về phía Mộ Dung Khuynh Nhan, còn mang theo một tia xin lỗi, “Nháy mắt, người đã lớn như vậy rồi.”

“Nam Cung gia chủ.” Mộ Dung Khuynh Nhan cười gật gật đầu, “Hôm nay Nam Cung gia chủ tới cửa, còn có ý gọi ta tới, xem ra sự tình lần này, hửn là có quan hệ cùng ta!”

Cho dù Nam Cung Đình Lễ thoát nhìn như một trưởng bối hiền lành bình thường, Mộ Dung Khuynh Nhan tuyệt đối sẽ không thể không đề phòng. Cáo già giống như Nam Cung Đình Lễ, nàng tuyệt đối không thể xem thường. Vừa rồi còn đang thảo luận về sự tình thay đổi hôn sự, hiện tại đã lập tức biến thành một bộ dáng trưởng bối tốt bụng, thật đúng là khiến người nhìn cảm thấy không thoải mái.

Mà nàng ghét nhất, chính là loại mang hình người nhưng đội lột hổ.

Thấy Mộ Dung Khuynh Nhan trực tiếp như vậy, Nam Cung Đình Lễ sững sốt một chút, bất quá ngay sau đó hửn lập tức hồi phục lại tinh thần, “Đúng là có việc, bất quá ta đang thương lượng cùng Mộ Dung gia chủ.”

“Mộ Dung Khuynh Nhan, nơi này không tới phiên người nói chuyện.” Sau khi Mộ Dung Hùng lạnh lùng nhìn Nam Cung Đình Lễ liếc mắt một cái, tiếp tục mở miệng nói, “Nam Cung gia chủ, đề nghị vừa rồi của người, ta cảm thấy rất khả thi, cứ quyết định như vậy đi!”

Lời vừa nói ra, đáy mắt Mộ Dung Khuynh Tuyết đang đứng một bên hiện lên một tia mừng thầm, nàng ngẩng đầu, liếc nhìn Mộ Dung Khuynh Nhan đang đứng nơi kia một cái, đáy mắt mang theo khinh bỉ cùng khinh miệt.

Tuy rằng Mộ Dung Khuynh Nhan là một nửa tỷ tỷ nàng (ý nói tỷ tỷ cùng cha khác mẹ), nhưng hai người lại đều không có một chút tình cảm nào. Từ nhỏ đến lớn, nàng ghét nhất chính là Mộ Dung Khuynh Nhan. Nếu không phải bởi vì Mộ Dung Khuynh Nhan, nàng cũng sẽ không mất đi phụ thân. Còn có, Mộ Dung Khuynh Nhan bất quá chính là một phế vật, dựa vào cái gì mà chiếm danh phận con vợ cả, dựa vào cái gì mà có hôn ước cùng Diệp ca ca.

Từ nhỏ đến lớn, nàng đều luôn nỗ lực hơn bất cứ ai. Nàng muốn cho mọi người đều biết, chỉ có Mộ Dung Khuynh Tuyết nàng mới có tư cách xứng là nữ nhi của Mộ Dung Hi Chiêu, còn Mộ Dung Khuynh Nhan không có tư cách này.

Nàng biết, mình đã thành công, nỗ lực của nàng, đều được trên dưới gia tộc Mộ Dung thừa nhận. Bởi vì nàng có thiên phú, địa vị của nàng ở trong mắt tổ phụ cũng không hề nhỏ. Hiện tại ngay cả hôn sự của Mộ Dung Khuynh Nhan cũng đã trở thành của nàng.

Nàng là người chiến thắng, mà Mộ Dung Khuynh Nhan chỉ có thể cả đời bị nàng đạp dưới chân.

Đối mặt với ánh mắt khiêu khích của Mộ Dung Khuynh Tuyết, Mộ Dung Khuynh Nhan ngay cả nhìn đều không thèm nhìn một cái, khóe miệng nàng gọi lên một mặt cười trào phúng, “Xem ra hai người đều đã thương lượng rất tốt a! Đương sự là ta còn chưa có phát biểu ý kiến đâu!”

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Phản Kích

“Mộ Dung Khuynh Nhan, ta đối với người một chút cảm giác đều không có.” Nhìn đến Mộ Dung Khuynh Nhan tựa hồ không muốn giải trừ hôn ước, Nam Cung Diệp lạnh mặt, mở miệng nói, “Hơn nữa, cọc hôn sự này vốn dĩ không phải do ta nguyện ý.”

Hửn biết rõ Mộ Dung Khuynh Nhan rất ngưỡng mộ hửn. Trước kia, Mộ Dung Khuynh Nhan vẫn thường xuyên nhìn trộm hửn. Một phế vật không có

Huyền Lực, nếu như hắn không cảm giác được, đó là không có khả năng. Bất quá, cho dù biết đó là Mộ Dung Khuynh Nhan, hắn cũng chưa bao giờ để ý tới.

Đừng nói đến khuôn mặt xấu xí như sủu bát quái của Mộ Dung Khuynh Nhan, cho dù là đẹp như thiên tiên, hắn cũng thấy chướng mắt. Phế vật không có cách nào tu luyện, tuyệt đối không thể xứng với hắn.

“Rất tốt, xem ra tại điểm này, chúng ta đều có quan điểm giống nhau.” Khóe miệng Mộ Dung Khuynh Nhan gợi lên một mặt cười nhạt, hai tròng mắt loé sáng, khiến khuôn mặt nàng thoạt nhìn xấu xí, tựa hồ phai nhạt vài phần.

Lời vừa nói ra, tất cả mọi người đều hơi sững sốt. Quan điểm giống nhau, đây là có ý tứ gì? Nam Cung Diệp không muốn thực hiện một cửa hôn sự này, ý tứ của Mộ Dung Khuynh Nhan, chẳng lẽ là nói nàng cũng không thích Nam Cung Diệp sao?

Nghĩ thông suốt điểm này, sắc mặt Nam Cung Diệp trở nên không tốt. Hắn cảm thấy chính mình có thể chướng mắt Mộ Dung Khuynh Nhan, nhưng là Mộ Dung Khuynh Nhan lại không thể chướng mắt hắn.

“Nói như vậy, ngươi cũng đồng ý từ hôn.” Tuy rằng không thích sự vô lễ của Mộ Dung Khuynh Nhan, nhưng đối với kết quả như vậy, Mộ Dung Hùng vẫn tương đối vừa lòng, “Một khi đã như vậy, một cửa hôn sự——”

“Chờ một chút.” Mộ Dung Hùng còn chưa nói xong, đã bị Mộ Dung Khuynh Nhan quyết định lại lần nữa, “Ta thật sự đồng ý từ hôn, nhưng người từ hôn, không phải Nam Cung Diệp, mà là Mộ Dung Khuynh Nhan ta.”

“Cái gì?” Sắc mặt Nam Cung Diệp biến đen, “Mộ Dung Khuynh Nhan, ngươi đây là có ý tứ gì?”

Nhìn bộ dáng Nam Cung Diệp tức giận, Mộ Dung Khuynh Nhan cười nhạt ra tiếng, “Ý tứ của ta thực minh bạch, không phải sao? Hiện tại không phải Nam Cung Diệp ngươi muốn từ hôn, mà là ta muốn từ hôn. Là ta thấy ngươi chướng mắt.”

Lời cuồng vọng như vậy được nói ra từ trong miệng Mộ Dung Khuynh Nhan, trong lúc nhất thời khiến tất cả mọi người cảm thấy không thể tiếp thu. Cho tới nay, Mộ Dung Khuynh Nhan ở trong mắt mọi người căn bản chỉ là một sự tồn tại trong suốt. Bởi vì không thể nào tu luyện, cho nên Mộ Dung Khuynh Nhan ở trong gia tộc Mộ Dung không có một chút địa vị nào, tuy rằng là con vợ cả, nhưng lại không được coi trọng.

Trong gia tộc Mộ Dung, bất cứ người nào cũng đều có thể khi dễ nàng. Có lẽ là bởi vì đã chịu sự ức hiếp lâu dài, hơn nữa bởi vì diện mạo xấu xí, cho nên Mộ Dung Khuynh Nhan có vẻ hơi quá mềm yếu, lúc bình thường, ngay cả đi đường đều luôn cúi đầu, không dám nhìn bất luận kẻ nào liếc mắt một cái.

Hiện tại nghe thấy nàng nói ra như vậy, sao có thể khiến người không cảm thấy khiếp sợ đây?

“Mộ Dung Khuynh Nhan!” Nghe thấy Mộ Dung Khuynh Nhan nói thẳng thừng như vậy, sự tức giận trong lòng Nam Cung Diệp cũng bị kích động, “Ngươi có tư cách gì mà nói ra những lời như vậy?”

“Ha ha, năm đó là Nam Cung gia các ngươi đã định ra một cửa hôn sự này.” Mộ Dung Khuynh Nhan ngẩng đầu, ánh mắt sắc bén nhìn về phía Nam Cung Diệp, “Như thế nào, hiện tại các ngươi muốn đổi ý, phải không? Ở trong mắt các ngươi, còn có gia tộc Mộ Dung chúng ta sao?”

Đối mặt với chất vấn của Mộ Dung Khuynh Nhan, Nam Cung Diệp lửa giận ngập trời, nhưng lại không thể nói gì để bác bỏ.

“Tỷ tỷ, ta biết, ngươi từ trước tới nay đều thích Diệp ca ca. Nhưng chuyện tình cảm, cũng không có cách nào miễn cưỡng. Ngươi vì sao lại không chịu buông tay?”

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Quyết Định

Editor: Wattpad@Emily_Ton.

Lúc này mở miệng chính là Mộ Dung Khuynh Tuyết, nàng cảm thấy, lúc này Mộ Dung Khuynh Nhan nói bất quá đều là lời đen đủi. Tình nghĩa của Mộ Dung Khuynh Nhan đối với Nam Cung Diệp, nàng đều xem ở trong mắt. Cho nên, nàng cũng không cho rằng Mộ Dung Khuynh Nhan thật sự muốn từ hôn.

“Mộ Dung Khuynh Nhan, ngươi không cần ở chỗ này nói hươu nói vượn.” Nhìn đến Mộ Dung Khuynh Tuyết bị ủy khuất, đáy mắt Nam Cung Diệp hiện lên một tia đau lòng, mắt nhìn về phía Mộ Dung Khuynh Nhan tràn ngập ghét bỏ, “Ta cùng Tuyết nhi là trong sạch. Mộ Dung Khuynh Nhan, ta sở dĩ muốn từ hôn cùng ngươi, cũng là vì ta không có một chút tình cảm gì với ngươi.”

“Ta đối với ngươi cũng không có bất luận chút tình cảm gì a.” Mộ Dung Khuynh Nhan không chút nào để ý mở miệng nói, “Bất quá, vẫn là một câu kia

của ta, nếu muốn từ hôn, nhất thiết là ta từ hôn, mà không phải người.”

“Mộ Dung Khuynh Nhan, người không cần khinh người quá đáng.”

Nam Cung Diệp không có chút nào cho rằng lúc này Mộ Dung Khuynh Nhan là đang nói thật. Theo hắn, Mộ Dung Khuynh Nhan nói nhiều như vậy, bắt quá là bởi vì không muốn từ hôn mà thôi.

Đối với Mộ Dung Khuynh Nhan, trong lòng hắn chỉ có chán ghét, cho nên mặc kệ thế nào, hôm nay hắn nhất định phải từ hôn.

“Mộ Dung gia chủ, chuyện này, người thấy thế nào đây?” Sắc mặt Nam Cung Đình Lễ cũng trở nên không tốt, “Kiến nghị ta vừa nói ra, không biết người có phải cũng đồng ý hay không, nếu người đồng ý, vậy hãy hạ quyết định đi! Bất quá, cho dù người không đồng ý với kiến nghị của ta, hôn sự của Diệp nhi cùng Mộ Dung Khuynh Nhan, đều muốn phải được giải trừ.”

Nghe thấy Mộ Dung Hùng nói thế, Mộ Dung Khuynh Tuyết mới thật sự thờ dài nhẹ nhõm một hơi, đồng thời, trong ánh mắt nàng nhìn về phía Mộ Dung Khuynh Nhan có nhiều thêm một tia đắc ý.

“Gia chủ cũng không thèm hỏi ý kiến đương sự là ta sao?” Nhìn thấy Mộ Dung Hùng trực tiếp đưa ra quyết định, Mộ Dung Khuynh Nhan cũng không tức giận.

“Mộ Dung Khuynh Nhan, nơi này không có chỗ cho người nói chuyện.” Mộ Dung Hùng mở miệng nói không có chút lưu tình nào, “Chuyện này, ta đã quyết định, Khuynh Tuyết so với người càng thích hợp với Nam Cung gia hơn. Nếu như người còn muốn tiếp tục ở trong nhà Mộ Dung, thì không cần nhiều lời nữa, nếu không chờ trách ta không niệm tình con cháu.”

-oOo-

Note: Lý do chèn ảnh: đây là lý do vì sao các trang web truyện không đề rõ nguồn và người edit. (Trang nào thì người ta tự biết, ko nói all)

Các bác cảm thấy vác truyện Free nhanh như thế thì từ nay trở đi các bác cứ vác nốt mấy cái ảnh ta chèn vào cho nhanh hoặc ngồi gõ gõ cho đỡ rảnh tay, ta ngồi gõ gõ cũng mỏi chứ bộ

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15

Niệm tình con cháu.

Thời điểm nghe mấy lời như thế, Mộ Dung Khuynh Nhan thiếu chút nữa đã phải cười ra tiếng. Nếu như Mộ Dung Hùng không nói, chỉ sợ nàng đã quên, thân thể đang đứng trước mắt chính là tổ phụ nàng.

“Nếu gia chủ đại nhân đã nói như vậy, ta đây cũng không có gì để nói.” Mộ Dung Khuynh Nhan nhún vai, trên mặt không có biểu tình gì, “Ta đây, ở chỗ này liên chúc Nam Cung thiếu gia cùng Mộ Dung Khuynh Tuyết bách niên giai lão!”

Ai cũng không chú ý tới, khi nói chuyện, đáy mắt Mộ Dung Khuynh Nhan nhanh chóng hiện lên một tia sáng. Kẻ thức thời là trang tuần kiệt, nàng vẫn hiểu đạo lý này. Không sai, đối với tra nam Nam Cung Diệp cùng tra nữ Mộ Dung Khuynh Tuyết, nàng thật sự rất muốn hung hăng giáo huấn một trận. Bất quá, nàng cũng biết, nếu như thật sự ra tay ở chỗ này, kết quả cuối cùng, chỉ sợ cũng không chạy nổi đi đâu.

Trước mắt cho dù là tu vi của Mộ Dung Hùng, hay là tu vi của Nam Cung Đình Lễ, nàng đều nhìn không thấu, vậy chỉ có thể thuyết minh, tu vi hai người này cao hơn nàng rất nhiều. Nàng không muốn làm chuyện hy sinh vô vị.

Bất quá, si nhục ở chỗ này hôm nay, nàng nhất định sẽ trả lại. Không phải vì chính nàng, mà là vì nguyên chủ, một linh hồn đã không biết trôi đi phương nào.

Hôn sự cứ như vậy định ra, vốn là hôn sự của Mộ Dung Khuynh Nhan cùng Nam Cung Diệp, hiện tại biến thành hôn sự của Mộ Dung Khuynh Tuyết cùng Nam Cung Diệp.

Tin tức này rất nhanh đã truyền khắp trong gia tộc Mộ Dung. Sau khi nghe đến tin tức này, không có bất kỳ người nào vì Mộ Dung Khuynh Nhan mà đứng ra bênh vực kẻ yếu. Cơ hồ mọi người đều cảm thấy, đây tựa hồ là một sự tình đương nhiên.

Tất cả mọi người đều cảm thấy, so với Mộ Dung Khuynh Nhan, Mộ Dung Khuynh Tuyết càng thích hợp hơn với Nam Cung Diệp.

Khi tin tức lan truyền, mọi người càng thêm xem nhẹ Mộ Dung Khuynh Nhan. Ngay cả hôn sự của mình đều giữ không nổi, vẫn là một phế vật, người như vậy thật đúng là si nhục của Mộ Dung gia.

....Editor: Emily Ton....

Đối với những nghị luận đó, Mộ Dung Khuynh Nhan không có bất luận cảm giác gì.

Nàng về tới phòng mình phòng rồi, liền đóng cửa lại, tính toán bắt đầu tiếp tục tu luyện.

Ngay thời điểm khi nàng đóng cửa phòng lại, Bạch Trạch đột nhiên tự mình chạy ra tới.

“Chủ nhân, những người đó thật là quá vô si.” Bạch Trạch tức giận mở miệng nói, “Bọn họ cư nhiên dám đối với người như vậy, thời điểm vừa rồi, người nên để ta ra ngoài, hảo hảo giáo huấn bọn họ một trận a!”

Tuy rằng Bạch Trạch vẫn luôn ở trong không gian, nhưng đối với sự tình vừa rồi phát sinh ở trong đại sảnh, nó vẫn có thể biết được. Mới vừa rồi nó vẫn luôn muốn ra bên ngoài, nếu không phải bị chủ nhân hấn ngăn lại, hẳn đã sớm nhảy ra giáo huấn những người vô si đó.

“Được rồi, không cần phải tức giận.” Mộ Dung Khuynh Nhan để ý chính là một việc khác, “Bất quá, Bạch Trạch, người có thể đánh thắng Mộ Dung Hùng và Nam Cung Đình Lễ hay sao?”

“Đó là đương nhiên.” Bạch Trạch ngửa đầu, một bộ dáng ngạo kiều, “Bất quá chỉ là hai nhân vật nhỏ mà thôi, bổn đại gia chỉ cần búng đầu ngón tay út một cái liền có thể trực tiếp nghiền chết bọn họ.”

Nhìn bộ dáng của Bạch Trạch, Mộ Dung Khuynh Nhan liền biết, đây là lời nói thật. Điều này cũng làm nàng có chút hiểu biết thêm đối với thực lực của Bạch Trạch. Tu vi của Mộ Dung Hùng cùng Nam Cung Đình Lễ không thấp, nhưng ở trong mắt Bạch Trạch tựa hồ bất quá chỉ là bụi bặm tồn tại. Bởi vậy có thể thấy được, thực lực của Bạch Trạch tuyệt đối không đơn giản.

Đồng thời với cảm thán, Mộ Dung Khuynh Nhan cũng có chút thất bại, xem ra thực lực hiện tại của nàng thật đúng là quá yếu. Nàng vẫn nên tăng tốc độ tu luyện mới được.

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Đại Hội Gia Tộc

“Tốt, Nam Cung Diệp đích xác không phải là người tốt. Một khi đã như vậy, người cũng không cần tức giận vì hắn! Không đáng.”

Mộ Dung Khuynh Nhan mở miệng trấn an Bạch Trạch, đương nhiên, đây cũng là ý tưởng chân thật trong lòng nàng.

“Chủ nhân, tuy rằng người nói vậy rất có đạo lý, nhưng ta vẫn không quen nhìn bộ dáng vênh vác tự đắc kia của Nam Cung Diệp,” Bạch Trạch nâng đầu, ngạo kiều mở miệng nói, “Hắn cho rằng bản thân mình là ai a! Hắn cư nhiên dám từ hôn, cho dù từ hôn, cũng nên là chủ nhân người nói ra mới đúng. Hắn căn bản không xứng với chủ nhân.”

“Ta thật sự là chướng mắt hắn.” Đáy mắt Mộ Dung Khuynh Nhan hiện lên một tia sáng lạnh lẽo, “Ta sẽ chứng minh cho mọi người thấy, là Nam Cung Diệp hắn không xứng với ta, mà không phải ta Mộ Dung Khuynh Nhan không xứng với hắn.”

“Chủ nhân, nói như vậy, có phải người đã có ý tưởng gì hay không?” Sau khi nghe Mộ Dung Khuynh Nhan nói, trước mắt Bạch Trạch sáng ngời, biểu tình vui vẻ hiện lên trên mặt, thật giống như đang nói, nhanh nói cho ta biết, nhanh nói cho ta biết.

Sau khi Mộ Dung Khuynh Nhan gật gật đầu, mới chậm rãi mở miệng nói, “Đại hội gia tộc sẽ nhanh chóng được cử hành, đến lúc đó người của tứ đại gia tộc đều sẽ tham gia. Nam Cung Diệp tuy rằng đã được nằm trong danh sách nhập học vào học viện Huyền Vũ, nhưng một cơ hội để nổi bật như vậy, ta nghĩ hắn chắc chắn sẽ không bỏ qua.”

“Chủ nhân, người muốn trong đại hội gia tộc đánh bại hắn sao?” Bạch Trạch lập tức liền minh bạch ý tứ của Mộ Dung Khuynh Nhan, nó gật gật đầu, tin tưởng mười phần mở miệng nói, “Chủ nhân, cố lên, ta tin tưởng người nhất định có thể làm được.”

Mộ Dung Khuynh Nhan không nói gì thêm, nhưng tự tin trên mặt lại đủ để thuyết minh hết thảy.

“Đại hội gia tộc lần này, ta là nhất định phải thắng.” Đáy mắt Mộ Dung Khuynh Nhan hiện lên một tia ánh sáng, “Vừa lúc nhân cơ hội này, có thể rời khỏi Mộ Dung gia.”

Đối với gia tộc Mộ Dung, trong lòng nàng không có một chút lưu luyến gì. Ở trong trí nhớ của nguyên chủ, ôn nhu duy nhất, chỉ sợ chính là cha mẹ nàng —— Mộ Dung Hi Chiêu cùng Trần Nhượng Thủy. Hiện tại hai người đều đã không ở gia tộc Mộ Dung, nàng lưu lại cũng không có gì tốt.

Nhớ tới phụ mẫu của chính mình, đáy mắt Mộ Dung Khuynh Nhan bỗng hiện lên một tia nghi hoặc.

Ở trong trí nhớ của nàng, Mộ Dung Hi Chiêu cùng Trần Nhượng Thủy có tình cảm rất tốt. Nhưng, một khi đã như vậy, vì sao lại có sự tồn tại của Mộ Dung Khuynh Tuyết ở đây?

“Chủ nhân, người đang suy nghĩ gì à?” Mắt thấy Mộ Dung Khuynh Nhan đột nhiên không nói, Bạch Trạch có điểm kỳ quái, “Chủ nhân, người có phải lo lắng về đại hội gia tộc hay không?”

Rốt cuộc hiện tại Nam Cung Diệp đã là trung kỳ Tâm Động kỳ, mà chủ nhân bất quá chính là vừa mới đạt Trúc Cơ kỳ mà thôi. Hai người chênh nhau vài cấp bậc. Nếu như chủ nhân muốn đánh bại Nam Cung Diệp, chỉ sợ là một việc rất khó khăn.

“Không có.” Mộ Dung Khuynh Nhan lắc lắc đầu, quên đi những chuyện lung tung lộn xộn trong đầu, “Ta cũng biết, hiện tại ta muốn đánh bại Nam Cung Diệp không phải một việc dễ dàng. May mà, hiện tại cách đại hội gia tộc vẫn còn thời gian một tháng, ta nhất định phải trong đoạn thời gian này nhanh chóng tăng lên năng lực của mình mới được.”

“Ta nhất định sẽ trợ giúp chủ nhân.” Bạch Trạch nắm chặt tay nhỏ, tuy rằng nhìn không ra, nhưng nó vẫn mang một bộ dáng rất nghiêm túc.

“Rất tốt.” Mộ Dung Khuynh Nhan nhìn Bạch Trạch trước mắt, đột nhiên dòi đề tài, “Bạch Trạch, hay là ta đặt lại tên cho người đi!”

Nàng thật sự là không có cách nào đem viễn cổ thần thú Bạch Trạch trong truyền thuyết liên hệ cùng với tiểu bạch đoàn trước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Bạch Trạch Đổi Tên

Editor: Emily Ton.

“Thật vậy chăng? Chủ nhân, người sẽ đặt tên cho ta?”

Vừa nghe được lời Mộ Dung Khuynh Nhan nói, Bạch Trạch có vẻ rất vui. Theo nó, chủ nhân muốn đặt một cái tên mới cho nó, đó chính là biểu hiện thích nó. Vì thế, làm sao mà nó không cảm thấy vui sướng đây?

Nhìn đến Bạch Trạch sáng khoái đáp ứng như vậy, Mộ Dung Khuynh Nhan chốc lát sau liền nghiêm túc chìm trong suy tư, sau đó mở miệng lần nữa, “Về sau người gọi là Tiểu Bạch đi.”

Tha thứ cho nàng thật sự là không có tài năng để đặt tên. Trước đó, nàng thật sự là không thể nghĩ ra được một cái tên nào có tính cạnh tranh hơn. Tuy nhiên, những cái tên cạnh tranh, cùng một đoàn tiểu bạch đoàn trước mắt này có vẻ cũng không hợp lắm. Hơn nữa, tên Tiểu Bạch này thật ra cũng khá tốt, đơn giản dễ nhớ, và chữ 'Bạch' này vẫn là “Bạch” trong Bạch Trạch!

Hai chữ Tiểu Bạch, khiến tâm tình Bạch Trạch đang vui sướng giống như được dội lên một chậu nước lạnh. Nó chính là Bạch Trạch, thần thú viễn cổ nổi danh lừng lẫy, làm sao có thể chấp nhận một cái tên như vậy?

Tương tự đến hình tượng uy vũ hùng tráng của mình bị cái tên này làm cho lùn một đoạn, biểu tình trên mặt Bạch Trạch lập tức hiện lên đủ mọi màu sắc. Cuối cùng, nó ngẩng đầu lên, đáng thương hể hể nhìn về phía Mộ Dung Khuynh Nhan, “Chủ nhân, có thể không cần gọi là Tiểu Bạch hay không?”

“Đương nhiên là có thể.”

Nghe thấy Mộ Dung Khuynh Nhan nói thế, trái tim Bạch Trạch lập tức lại trở nên vui sướng lên, nhưng lời nói kế tiếp của Mộ Dung Khuynh Nhan, lại khiến trái tim nó một lần nữa rơi vào địa ngục, “Nếu người không thích tên Tiểu Bạch này, vậy gọi là Tiểu Trạch cũng tốt.”

Tiểu Bạch, Tiểu Trạch, cho dù là cái tên nào, Bạch Trạch đều cảm thấy mình không thể nào tiếp thu nổi. Lúc này trong lòng nó đang lặng yên rơi lệ, nếu biết trước chủ nhân sửa lại tên như vậy cho nó, vừa rồi nó sẽ không cần phải thống khoái đáp ứng như thế.

“Như thế nào, người không thích ta sửa tên cho người hay sao?” Ánh mắt Mộ Dung Khuynh Nhan lập tức trở nên nguy hiểm.

“Không phải.” Vừa thấy đến biểu tình của Mộ Dung Khuynh Nhan, Bạch Trạch lập tức xua tay, nó nín nọt cười, “Chủ nhân, chỉ là ta cảm thấy, thật ra tên của ta vốn dĩ nghe cũng khá tốt, không cần phải sửa lại. Hơn nữa, chỉ cần vừa nghe đến tên của ta, mọi người đều có thể biết đến hình tượng của ta.”

“Tiểu Bạch, hoặc là Tiểu Trạch, người chọn một cái đi!” Mộ Dung Khuynh Nhan trực tiếp ra lệnh, “Nếu như người không chọn, vậy để ta chọn giúp.”

Nghe những lời của Bạch Trạch, Mộ Dung Khuynh Nhan càng thêm kiên định phải sửa lại tên cho Bạch Trạch. Không nói đến cái khác, tên Bạch Trạch này thật sự là quá rêu rao. Chỉ cần vừa nghe đến tên này, tất cả mọi người đều sẽ biết thân phận Bạch Trạch.

Hiện tại nàng thật sự là quá yếu, bên người có một viên cổ thần thủ như Bạch Trạch, đối với nàng mà nói, cũng không phải là một chuyện tốt. Thực lực không cường đại, lại có kẻ ước thủ cường đại như vậy, sẽ chỉ khiến người khác mơ ước mà thôi.

Cuối cùng, dưới sức ép của Mộ Dung Khuynh Nhan, Bạch Trạch vẫn phải lựa chọn một cái tên trong đó. Sau đó, nó, Bạch Trạch đại nhân anh minh thần võ, hiện tại đã trở thành Tiểu Bạch.

Mộ Dung Khuynh Nhan gật gật đầu, dùng một loại ánh mắt “xem như người thức thời” nhìn về phía Bạch Trạch, tiếp tục mở miệng nói, “Tốt, nếu đã quyết định phải tu luyện thật tốt, vậy ngày mai, chúng ta sẽ tiến vào trong núi phía sau gia tộc Mộ Dung tu luyện đi! Nơi đó không có người đến, là một địa phương tốt để tu luyện, cũng không phải lo lắng sẽ có người quấy rầy.”

“Ta nghe theo chủ nhân.” Tiểu Bạch, cũng chính là Bạch Trạch ngoan ngoãn gật đầu, “Ta nhất định sẽ nỗ lực trợ giúp chủ nhân tăng cường thực lực, đến lúc đó chủ nhân nhất định có thể đánh bại Nam Cung Diệp đến nỗi hoa rơi nước chảy.”

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Tu Luyện

Editor: Emily Ton.

Trong sơn động, một nữ tử một thân hồng y, trên nửa khuôn mặt mang theo vết bớt, đang ngồi xếp bằng ở phía trên hòn đá, đôi mắt nhắm lại. Xung quanh từng luồng linh khí, không ngừng dừng mảnh hướng về phía nữ tử đang ngồi.

Cách nơi đó không xa, một đoàn mao cầu màu trắng đột ngột xuất hiện, vẫn không hề nhúc nhích, bất quá, mắt to tròn vo đen nhánh như mực của nó, đang nhìn không chớp mắt về phía nữ tử.

“Hô ——”

Sau khi Mộ Dung Khuynh Nhan hấp thu một tia linh khí cuối cùng và biến hóa thành Huyền Lực, rốt cuộc lại mờ mắt ra lần nữa. Đôi mắt đen nhánh giống như một ngôi sao trong màn đêm đen tối, khiến cho cả sơn động bỗng trở nên sáng ngời.

“Chủ nhân, người tỉnh.” Vừa thấy Mộ Dung Khuynh Nhan mở to mắt, Tiểu Bạch đặc biệt hưng phấn, bất quá, cũng không trách được nó. Từ sau khi đi vào núi này, Mộ Dung Khuynh Nhan vẫn luôn trong trạng thái tu luyện, vì an toàn, nó đành phải gánh vác trách nhiệm thủ vệ.

Hơn nửa tháng ở bên trong nơi này, nó không ai để nói chuyện. Thời điểm trước kia, cho dù đã trải qua trăm ngàn năm, nó cũng chỉ cảm thấy như là giây lát lướt qua. Sau khi nhận chủ nhân, nó lại cảm thấy nếu như không có chủ nhân, nó thật sự thấy cuộc sống một ngày bằng một năm!

Sau khi Tiểu Bạch nhìn thoáng qua tu vi của Mộ Dung Khuynh Nhan, thập phần kinh hi, “Chủ nhân, người thật là quá lợi hại, chưa đến một tháng, người cũng đã đạt tới hậu kỳ của Trúc Cơ Kỳ, hiện tại người cách Hành Động Kỳ (行动期)* cũng chỉ có một bước mà thôi.”

*Note: Mình đọc ở đoạn sau nên nghĩ ở đây chắc là Tâm Động Kỳ, nhưng trong bản gốc tác giả viết là Hành Động Kỳ. Vậy nên mình dịch nguyên như thế.

Người bình thường muốn từ giai đoạn sơ kỳ đến trung kỳ của Trúc Cơ Kỳ, ít nhất cũng phải mất hai năm. Từ trung kỳ đến hậu kỳ, thời gian yêu cầu càng dài hơn. Nam Cung Diệp cho dù là thiên tài, hẳn từ Trúc Cơ Kỳ tới Khai Quang Kỳ (开光期), sợ là cũng phải dùng rất nhiều năm đi!

Hiện tại chủ nhân bất quá chỉ dùng thời gian hơn nửa tháng, đã trực tiếp nhảy từ sơ kỳ tới hậu kỳ, thậm chí chỉ cách một bước nữa là đạt đến Tâm Động Kỳ (心动期), tốc độ như vậy sao có thể không khiến người cảm thấy kinh ngạc đây!

“Vốn đang cho rằng có thể lập tức đạt tới Tâm Động Kỳ.” Mộ Dung Khuynh Nhan lúc này cũng không vì thành tựu của mình làm choáng váng đầu óc. Nàng bình tĩnh mở miệng, trong giọng nói còn mang theo một tia tiếc nuối, “Ta cảm giác Tâm Động Kỳ cũng không cách một bước xa như vậy, nhưng không có cách nào để đạt tới, chỉ sợ cần phải có một cơ hội, mới có thể thành công.”

Tuy rằng thật đáng tiếc, nhưng nàng cũng sẽ không cưỡng cầu. Phải biết rằng, tu luyện là chuyện tuyệt đối không gấp được, nếu không vô ý một cái, rất có khả năng sẽ sinh ra tâm ma, đến lúc đó sẽ lãnh ít ừ nhiều.

“Chủ nhân, tuy rằng người đã rất lợi hại, nhưng Nam Cung Diệp đã là trung kỳ Tâm Động Kỳ a!” Tiểu Bạch cắn ngón tay, hơi buồn rầu, “Đại hội gia tộc đã sắp bắt đầu rồi, chủ nhân, người còn kém hẳn ta hai cấp, ta lo lắng——”

“Sự tình còn chưa bắt đầu, người đã lo lắng.” So với sự lo lắng của Tiểu Bạch, Mộ Dung Khuynh Nhan lại có vẻ nhẹ nhàng, “Kết quả cuối cùng là hươu chết về tay ai, cũng chưa biết được!”

“Vậy chủ nhân, kế tiếp chúng ta làm gì đây?”

Nhìn đến bộ dáng Mộ Dung Khuynh Nhan một chút lo lắng cũng không có, trái tim Tiểu Bạch cũng cảm thấy thoải mái. Nhiều nhất, đến lúc đó nếu như chủ nhân địch không lại, nó sẽ tự mình ra tay. Mặc kệ thế nào, nhất định phải đánh cho Nam Cung Diệp thành hoa rơi nước chảy.

“Kế tiếp. Chúng ta đi ra bên ngoài huấn luyện đi!” Đáy mắt Mộ Dung Khuynh Nhan hiện lên một tia ánh sáng, “Trạng thái tu luyện linh lực đã đạt đủ, nếu tiếp tục luyện cũng không có hiệu quả gì. Hiện tại cần phải huấn luyện thể lực một chút.”

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Hắc Y Nam Tử

Edit & Dịch: Emily Ton.

Tuy rằng nói muốn huấn luyện thể năng, nhưng cũng không cần vội. Mộ Dung Khuynh Nhan quyết định tìm vật gì đó để ăn trước vẫn tốt nhất, ngay cả duyên cớ là vì tu luyện, nàng đã không có cảm giác đói bụng. Tuy nhiên, khi nói đến đồ ăn, nàng vẫn luyến tiếc những đồ ăn ngon!

Mộ Dung Khuynh Nhan nói với hai Tiểu Bạch có thể chơi bên ngoài và quay lại sau, nàng cũng rời khỏi sơn động. Nàng tính toán đi xem xung quanh một chút, tìm xem có nấm dại, hoặc là quả dại gì đó có thể dùng để ăn hay không.

Sau khi rời khỏi sơn động, Mộ Dung Khuynh Nhan lang thang không có mục tiêu đi về bốn phía, đương nhiên, nàng cũng âm thầm chú ý xung quanh xem có vật gì có thể ăn hay không.

Ngay khi nàng rời khỏi sơn động không lâu, liền nghe thấy cách đó không xa truyền đến tiếng đánh nhau.

Sau khi nghe thấy tiếng đánh nhau, Mộ Dung Khuynh Nhan khẽ cau mày, sau đó thật cẩn thận đi về hướng đánh nhau. Vốn dĩ nàng đang tính toán sẽ rời đi, rốt cuộc hiện tại tu vi của nàng thật sự không giống như trước, hơn nữa độ linh hoạt của thân thể cũng không trở lại như trước kia. Bất quá, không biết vì cái gì, nàng lại đột nhiên thay đổi chủ ý, quyết định muốn đi xem một chút.

.....Edit & Dịch: Emily Ton....

Rất nhanh, Mộ Dung Khuynh Nhan đã tới nơi đánh nhau, đương nhiên, nàng cũng sẽ không ngốc mà tự đi ra ngoài lộ diện. Nàng chính là rất quý trọng tính mạng mình, hiện tại nàng yếu nhược như vậy, không nghĩ sẽ đánh mất mạng mình ở địa phương này.

Lúc này ở giữa rừng cây, vài người đang vây quanh một hắc y nam tử. Mộ Dung Khuynh Nhan tuy rằng ở hiện đại đã thấy không ít mình tinh tuấn mỹ. Nhưng không thể không thừa nhận, hắc y nam tử này thật đúng là đẹp trai như vị thần bất tử. Ngũ quan của hắn, quả thực chính là kiệt tác đặc ý nhất của ông trời.

Làn da trắng và một đôi mắt đen sáng như ánh mặt trời. Mũi thẳng, môi màu tự nhiên, lặng im như một tảng băng lạnh lùng. Sườn mặt giống như được đao gọt đều, góc cạnh rõ ràng mà không mất đi vẻ cương nghị.

Đôi mắt cao ngạo lạnh băng phảng phất không có tiêu cự, đáy mắt âm trầm tràn ngập bình tĩnh, đầu tóc đen nhánh, phân tán ở bên tai, bông tai phát ra ánh sáng mờ nhạt. Tuân mỹ không thể không khiến người âm thầm kinh ngạc cảm thán, một cổ hơi thở lạnh lẽo quay chung quanh người hắn.

Tuy rằng hắc y nam tử bị vây quanh tuấn mỹ không giống như là phạm nhân, nhưng Mộ Dung Khuynh Nhan lại không có một chút động tâm. Bởi vì trong mắt nam tử, nàng nhìn thấy được nguy hiểm.

Không sai, toàn thân trên dưới nam tử đều tản mát ra một luồng hơi thở nguy hiểm. Có thể nhìn ra được, nam tử này tuyệt đối không phải thiện nam tín nữ* gì, trên tay hắn tuyệt đối là đã từng nhiễm huyết, và cũng không phải chỉ có vài người.

*Thiện nam tín nữ (善男信女): vốn để chỉ những người quy y phật pháp; chỉ người đàn ông và phụ nữ trung tín, chân thành. (devotees to buddha; devout men and women) {dịch: Emily Ton}

Rất nhanh, sự thật cũng chứng minh suy đoán của Mộ Dung Khuynh Nhan.

Tuy rằng hắc y nam tử bị vài người vây quanh, nhưng chỉ trong nháy mắt, chỉ còn một mình nam tử hắc y đang đứng ở nơi đó. Mà vài người vừa mới vây quanh hắn, đều đã bị xé rách thành từng mảnh nhỏ.

Không sai, là từng mảnh nhỏ. Mộ Dung Khuynh Nhan thậm chí còn chưa nhìn thấy hắc y nam tử ra tay, sự tình cũng đã kết thúc.

Cường (cường đại; mạnh), đây là cảm giác duy nhất của Mộ Dung Khuynh Nhan.

Tuy rằng nhìn không thấu tu vi của nam tử, nhưng Mộ Dung Khuynh Nhan lại biết, thực lực của nam tử này tuyệt đối là rất mạnh. Thậm chí ngay cả khi

nàng tránh ở nơi này, đều có thể cảm giác được trên người nam tử truyền đến từng trận uy áp.

“Đã nhìn lâu như vậy, chẳng lẽ còn không muốn đứng ra sao?” Ngay thời điểm Mộ Dung Khuynh Nhan đang thất thần, một giọng nói trầm thấp mang theo từ tính vang lên bên tai nàng, đồng thời mang đến một trận uy áp càng mạnh hơn.

Mộ Dung Khuynh Nhan cắn răng, nỗ lực chống đỡ, mới không ngã xuống. Bất quá, nàng vẫn có thể cảm giác được nơi yết hầu (cổ) của mình tựa hồ nảy lên một trận tanh ngọt.

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Gặp Mặt

Tuy rằng chậm, nhưng Mộ Dung Khuynh Nhan vẫn từng bước một đi ra. Cho dù là ở dưới uy áp của hắc y nam tử, nàng như cũ vẫn không có bất luận tư thái khom lưng uốn gối* nào.

*Khom lưng uốn gối (卑躬屈膝): nằm phục xuống đất; bò; quỳ gối. (to bow and bend the knee; fawning) {Edit & Dịch: Emily Ton}

Nhìn Mộ Dung Khuynh Nhan đi ra, đáy mắt hắc y nam tử hiện lên một tia kinh ngạc. Từ lúc bắt đầu, hắn đã phát hiện có người đang nhìn lên. Chỉ là, hắn cũng không thêm để ý chút nào.

Những người đó công vây quanh hắn đến tận cùng là người của ai, trong lòng hắn rất rõ ràng. Không nghĩ tới, bất quá hắn chỉ vừa mới rời đi chưa được bao lâu, có một số người đã bắt đầu rục rịch ngo ngoe.

Vốn dĩ, hắn không có khả năng đi vào phiên đại lục này. Nếu không phải bởi vì vật mà hắn đang luôn tìm kiếm, nghe nói đã từng xuất hiện trên phiên đại lục này, hắn sẽ không tới một địa phương thừa thớt linh khí như vậy. Bất quá, một chuyến rời đi này của hắn, cũng có thu hoạch, ít nhất câu ra được ra vài kẻ không an phận. Sau khi chờ hắn trở về, sẽ phải xử lý tốt một chút.

Bên trong một mảnh đại lục này, mọi người bất quá đều là con kiến mà thôi. Hắn dung túng người khác nhìn lên, cũng không tỏ vẻ như hắn sẽ buông tha người nhìn lên này. Sau khi giải quyết những kẻ không biết thức thời đó, sẽ đến lượt người nhìn lên kia.

Chỉ là, hắn không nghĩ tới——

“Tiểu nha đầu, lá gan thật ra không nhỏ.” Ánh mắt hắc y nam tử lạnh băng bắn thẳng đến trên người Mộ Dung Khuynh Nhan, “Chẳng lẽ không có người từng nói với ngươi, làm người không cần quá tò mò sao?”

Không thể không nói, Mộ Dung Khuynh Nhan xuất hiện, thật sự khiến hắn cảm thấy giật mình. Ngay cả những thuộc hạ của hắn, dưới uy áp mà hắn phóng xuất ra, đều không có biện pháp trấn định như vậy. Nhưng tiểu nha đầu trước mắt thoạt nhìn bất quá chỉ hơn mười tuổi, cư nhiên có thể kiên trì trụ vững, tuy rằng sự kiên trì thật sự rất vất vả.

“Ta vốn dĩ cũng không có ý tứ muốn quấy rầy các hạ.” Mộ Dung Khuynh Nhan không có dấu hiệu lui bước, nàng ngẩng đầu, không tránh không né mà thẳng tắp nhìn về phía hắc y nam tử, “Ta chỉ là đi ngang qua mà thôi. Tin nghỉ các hạ cũng không phải người không nói lý, sẽ không bởi vì một chuyện nhỏ như vậy liền tức giận với người khác đi?”

Tuy rằng trong lòng nàng thực sự lo lắng, nhưng Mộ Dung Khuynh Nhan lại không có dấu hiệu lùi bước. Vốn dĩ nàng đi vào nơi này chính là ngẫu nhiên, muốn thật sự trách cứ, cũng là muốn trách người trước mắt đã đi vào địa bàn của nàng!

Đôi mắt đen nhánh của Mộ Dung Khuynh Nhan, cứ như vậy thẳng tắp đâm vào trong mắt hắc y nam tử.

Hắc y nam tử có chút thất thần trong nháy mắt, bất quá hắn rất nhanh đã bình phục trở về. Hắn nhìn Mộ Dung Khuynh Nhan đứng ở trước mắt mình, tuy rằng thực lực thấp hèn, nhưng lại không có chút sợ hãi nào. Trên khuôn mặt luôn lạnh băng đột nhiên gọi lên một nụ cười mỉa hoặc nhân tâm, “Còn chưa từng có người nói chuyện cùng bản tôn như vậy. Ngươi biết những người không khách khí đối bản tôn, hiện tại đều ở nơi nào sao?”

Hắc y nam tử cũng không nghĩ tới, ở địa phương nhỏ như vậy sẽ gặp được một nha đầu thú vị như vậy. Kỳ thật, nói thật ra, nha đầu trước mắt này lớn lên cũng không tính là đẹp. Một cái bốt cực lớn chiếm cứ một nửa bên mặt, một bên khác không có bốt, cho dù là đẹp, hiện tại cũng chỉ cảm thấy rất quý dị mà thôi.

Nhưng một tiểu nha đầu như vậy, hắn thật ra lại cảm thấy rất thuận mắt.

Nghe hắc y nam tử nói thế, trong lòng Mộ Dung Khuynh Nhan run rẩy một chút, bất quá trên mặt vẫn không hiển lộ một phân, “Đối với những việc này, ta không có một chút hứng thú. Các hạ nếu như không có sự tình gì, ta liền cáo từ trước.”

Hiện tại nàng chỉ nghĩ muốn nhanh chóng rời đi, nam tử trước mắt cho nàng cảm giác thật sự là quá nguy hiểm. Đồng thời, trong lòng nàng cũng đang

không ngừng cảm thán, thật đúng là: tò mò hại chết miêu* a!

*Tò mò hại chết miêu/mèo (奇害死猫): kỳ hại từ miêu; (curiosity can kill a cat).

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Cuộc Gặp Đầu Tiên

“Nếu đã tới, vậy không cần phải vội vã đi!”

Hắc y nam từ hiển nhiên không nghĩ để Mộ Dung Khuynh Nhan cứ như vậy rời đi, hắn đi bước một đến gần Mộ Dung Khuynh Nhan, từ trên cao nhìn xuống nhìn nàng, trong ánh mắt mang theo sự tìm tòi nghiên cứu, “Bản tôn thật đúng là chưa từng gặp qua người có suy nghĩ như vậy như ngươi, chẳng lẽ ngươi không sợ bản tôn sẽ giết ngươi sao?”

“Các hạ nếu như thật sự muốn giết ta, sẽ không nhiều lời vô nghĩa với ta ở nơi này.” Đối với lời của hắc y nam từ giống như mang theo một tia uy hiếp, Mộ Dung Khuynh Nhan cũng không có cảm giác sợ hãi, “Chỉ là, ta không biết các hạ muốn lưu ta lại, là vì cái gì?”

Từ lời nói và hành động của hắc y nam từ, Mộ Dung Khuynh Nhan có thể nhìn ra được, nam từ trước mắt cũng không phải chỉ nói nói mà thôi. Ở trong mắt hắn, mạng của những người đó bất quá chỉ là con kiến. Tuy nhiên, trên người nam từ trước mắt cũng không có sát ý, cho nên cái danh nhỏ của nàng, hôm nay hắn là có thể giữ được.

“Ha ha, ngươi có thể nhìn xuyên qua ta,” nghe những lời vô lễ của Mộ Dung Khuynh Nhan, hắc y nam từ không giận, thay vào đó cười nói, “Mạng của ngươi, bất quá chỉ là một cái búng tay của bản tôn mà thôi. Tuy nhiên, có một câu, nếu ngươi nói đúng, hôm nay bản tôn có ý định sẽ không giết ngươi.”

Nói xong, hắc y nam từ cũng không nhìn thấy bất kỳ biến hoá nào từ trên mặt Mộ Dung Khuynh Nhan. Điều này càng làm cho hắc thêm tò mò đối nữ từ trước mắt, người bình thường dưới tình huống như thế, không phải đều nên cảm thấy nhẹ nhõm hay sao? Nàng như thế nào mà ngay cả một chút thả lỏng cũng không có?

“Tên của ngươi là gì?”

Giọng nói của hắc y nam từ trầm thấp mang theo từ tính, vang lên bên tai Mộ Dung Khuynh Nhan, làm nàng nhin không được cảm thấy có chút phù phiếm. Bất quá, đối với vấn đề hắc y nam từ vừa nói, nàng cũng không trả lời.

Hai người chỉ nhìn chằm chằm vào nhau.

Thật lâu sau về sau, hắc y nam từ rút cuộc thu hồi ánh mắt của mình, khoe miệng gọi lên một nụ cười, “Nếu ngươi không muốn nói, vậy bản tôn cũng sẽ không miễn cưỡng. Bất quá, bản tôn tin tưởng, sau này chúng ta sẽ còn tái kiến.”

Nói xong, hắc y nam từ vẫy vẫy ống tay áo, xoay người rời đi. Bất quá trong nháy mắt, bóng dáng hắc y nam từ liền biến mất trong mắt Mộ Dung Khuynh Nhan.

Khi hắc y nam từ đã rời đi, thần kinh căng chặt của Mộ Dung Khuynh Nhan bây giờ rốt cuộc có thể buông lỏng xuống. Thực lực của nam từ kia thật sự là cao thâm khó đoán, cho nên mặc dù nam từ đối nàng không có bất luận ác ý gì, nàng vẫn không có cách nào buông xuống tảng đá lớn trong lòng.

Lần gặp gỡ ngẫu nhiên này, Mộ Dung Khuynh Nhan hoàn toàn không để ở trong lòng. Đối với nàng, đây bất quá chỉ là một đoạn ký ức nho nhỏ trong cuộc đời này của nàng mà thôi. Nhưng, nàng sẽ không thể nào nghĩ tới, cuộc gặp gỡ đầu tiên này, đã đặt nền móng cho tương lai vướng vào. Tuy rằng, hiện tại hai người bọn họ còn chưa biết biết tên đối phương.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Sau khi rời đi không lâu, Mộ Dung Khuynh Nhan liền nhìn đến Tiểu Bạch đã trở lại với hai chú thỏ hoang.

Rất nhanh, Mộ Dung Khuynh Nhan lập tức nướng hai con thỏ hoang, cùng Tiểu Bạch vui vẻ ăn uống thỏa thích.

Con thỏ rất béo, làm miệng của Tiểu Bạch dính đầy dầu. Sau khi ăn no, nó thỏa mãn sờ sờ bụng nhỏ của mình. Ngày tháng như bây giờ thật sự là quá mỹ mãn, sau này đi theo chủ nhân có thịt ăn a!

Ăn xong, cả hai đều nghỉ ngơi, Mộ Dung Khuynh Nhan lập tức bắt đầu huấn luyện thể chất của mình. Thời gian còn lại không nhiều lắm, nàng cần phải nắm bắt lấy, trước khi đại hội gia tộc bắt đầu, nàng phải khôi phục sức mạnh thể chất trước kia của mình.

Mặc kệ thế nào, lần đại hội gia tộc lần này, nàng nhất định phải thắng.

Chương 22: Trở Lại Mộ Dung Gia

Edit & Dịch: Emily Ton.

Sau khi huấn luyện thêm mấy ngày, Mộ Dung Khuyhnh Nhan liền rời khỏi núi.

Trải qua mấy ngày huấn luyện cơ thể, thể lực của nàng tuy rằng còn chưa khôi phục được như bộ dáng trước kia, nhưng so lúc trước đã tốt hơn nhiều, độ linh hoạt của thân thủ đã được cải thiện lên rất nhiều.

Vốn dĩ là nàng muốn huấn luyện đến trình độ trước kia, chỉ vì đại hội gia tộc sẽ sớm bắt đầu, nếu như nàng còn chưa quay về, sợ rằng sẽ mất đi tư cách dự thi. Hơn nữa, nàng cũng biết, chuyện huấn luyện thể lực, cũng không phải làm một lần là có thể xong.

Một lần nữa trở lại tiểu viện cũ nát tiêu của mình, Mộ Dung Khuyhnh Nhan cảm thấy hơi lạ. Nửa tháng trước, nàng đều sống trong sơn động, hiện tại hoàn cảnh bỗng nhiên đổi mới.

Trở lại phòng mình, nhìn trên bàn gỗ phủ đầy tro bụi, khóe miệng Mộ Dung Khuyhnh Nhan gợi lên một nụ cười châm chọc.

Có vẻ như, sự tồn tại của nàng ở trong cái nhà này quả thật đúng là không quan trọng a! Nàng cơ hồ đã biến mất một tháng, nhưng ở trong gia tộc Mộ Dung to như vậy, lại không có một người phát hiện. Bởi vậy có thể thấy được, thân phận nàng ở trong nhà này thật sự rất thấp a!

Bất quá, những việc này, thật ra nàng không để bụng một chút nào. Dù sao sau đại hội gia tộc, nàng sẽ lập tức rời đi. Sau này gia tộc Mộ Dung sẽ không có một chút quan hệ gì cùng nàng.

Mộ Dung Khuyhnh Nhan mở cửa sổ ra, để gió lùa vào trong phòng chút khí, lấy chăn ra từ trong ngăn tủ, trải lại giường, có ý định nghỉ ngơi một chút.

Ở sau núi trong khoảng thời gian này, ngoại trừ tu luyện, nàng đều ngủ ở trên mặt đá bên trong sơn động. Hiện tại trở về, tự nhiên là phải ngủ một giấc thật ngon. Tuy rằng, nhà nàng ở thật đúng là cũ nát, nhưng giường này còn tốt và thoải mái hơn so với giường đá kia. Sau hai ngày nữa chính là đại hội gia tộc, nàng không tính sẽ tiếp tục tu luyện, mà là chuẩn bị nghỉ ngơi thật tốt một chút.

Từ luyện của nàng hiện tại đã tới Bình Cảnh Kỳ (瓶颈期), nếu tiếp tục luyện, cũng sẽ không có tiến triển gì, không bằng hãy nghỉ ngơi dưỡng sức.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

“Mộ Dung Khuyhnh Nhan——”

Ngay thời điểm khi Mộ Dung Khuyhnh Nhan vừa mới nằm xuống, đột nhiên truyền đến một đạo thân ảnh. Cùng với giọng nói vang lên, cửa phòng nàng cũng bị đẩy ra ngay sau đó.

Rất nhanh, một thân ảnh màu xanh lá cây ngay lập tức đi thẳng vào phòng Mộ Dung Khuyhnh Nhan.

Nhìn thiếu nữ đi vào phòng mình, đáy mắt Mộ Dung Khuyhnh Nhan hiện lên một tia lạnh lùng, nàng lập tức đứng dậy, nhìn về phía nữ tử đứng cách nàng không xa, lạnh giọng mở miệng nói, “Ai cho người lá gan này, trực tiếp đi vào ta phòng. Phụ thân người đã dạy dỗ quy củ cho người như vậy sao?”

Chỉ một cái liếc mắt, nàng liền nhận ra thiếu nữ đột ngột đi vào phòng nàng. Thiếu nữ này không phải người khác, đúng là cháu gái của Lâm Quang Hùng làm quản gia của gia tộc Mộ Dung—— Lâm Vi Vi.

Lâm Vi Vi này là cháu gái duy nhất của Lâm Quang Hùng, rất được Lâm Quang Hùng yêu thích. Hơn nữa Lâm Quang Hùng là người được Mộ Dung Hùng tin tưởng nhất, cho nên điều này cũng bởi đường nên ngao khí của Lâm Vi Vi.

Tuy rằng không mang họ Mộ Dung, nhưng Lâm Vi Vi vẫn có địa vị trong gia tộc Mộ Dung.

Mộ Dung Khuyhnh Nhan nhớ rất rõ ràng, Lâm Vi Vi này thích nhất là đi theo phía sau Mộ Dung Khuyhnh Tuyết giống như một con chó Nhật. Vì để lấy lòng Mộ Dung Khuyhnh Tuyết, Lâm Vi Vi vẫn luôn khi dễ nguyên chủ.

Nghĩ đến đây, đáy mắt Mộ Dung Khuyhnh Nhan càng lạnh hơn. Nàng cũng không phải là nguyên chủ, không phải ai cũng có thể khi dễ. Nếu hôm nay Lâm Vi Vi dám đến, vậy đừng trách nàng không khách khí.

Bạn đang đọc truyện *Y Khuyhnh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 23: Bất Quá Là Một Hạ Nhân Mà Thôi!

Cho tới nay, Lâm Vi Vi đều không đem Mộ Dung Khuynh Nhan là tiểu thư con vợ cả để vào trong mắt. Theo nàng, Mộ Dung Khuynh Nhan là một phế vật, lại cố tình chiếm vị trí tiểu thư Mộ Dung gia, quả thực chính là phỉ phạm của trời.

Nàng cảm thấy, mình không hề thua kém Mộ Dung Khuynh Nhan chút nào, nếu như nàng mới là tiểu thư con vợ cả Mộ Dung gia, nói không chừng hiện tại nàng còn muốn nổi trội hơn cả Mộ Dung Khuynh Tuyết. Tuy rằng nàng vẫn luôn phải lấy lòng Mộ Dung Khuynh Tuyết, nhưng từ trước tới nay nàng không cảm thấy Mộ Dung Khuynh Tuyết tốt hơn nàng bao nhiêu. Nếu như nàng cũng sinh ra giống như Mộ Dung Khuynh Tuyết, nàng sẽ không phải lấy lòng Mộ Dung Khuynh Tuyết như vậy.

Cho nên, bất cứ lúc nào nhìn đến Mộ Dung Khuynh Nhan, đáy lòng nàng luôn có cảm giác cay đắng. Ngày thường, nàng luôn không ngừng khi dễ Mộ Dung Khuynh Nhan, mượn cớ để thỏa mãn sự thất vọng trong lòng.

Sau khi Mộ Dung Khuynh Nhan bị nàng khi dễ, căn bản không dám có bất luận phản kháng gì. Bên trong gia tộc Mộ Dung, cũng không có bất luận kẻ nào xuất đầu vì Mộ Dung Khuynh Nhan. Vì vậy, nàng không hề lo lắng sẽ bị xử phạt chút nào.

Nhưng bây giờ, khi Mộ Dung Khuynh Nhan bị bắt nạt đột nhiên mở miệng quát lớn, trong lúc nhất thời, Lâm Vi Vi thật sự có hơi sợ hãi.

Bất quá, rất nhanh nàng liền bình tĩnh lại, nhìn thấy Mộ Dung Khuynh Nhan đang ngồi trên giường, sự tức giận trong lòng càng không có chỗ để chơi, “Mộ Dung Khuynh Nhan, ngươi có biết mình đang nói chuyện với ai hay không? Ai cho ngươi lá gan như vậy? Ngươi không muốn sống nữa sao?”

Đối với sự tình vừa rồi bản thân mình hơi bị dọa sợ, Lâm Vi Vi có hơi buồn lòng, thời điểm nhìn về phía Mộ Dung Khuynh Nhan, tính khí bên trong thậm chí còn thô bạo hơn.

“Ta nghĩ ngươi không muốn sống nữa, hẳn là ngươi đi!” Nhìn bộ dáng Lâm Vi Vi vênh mặt hất hàm sai khiến như vậy, khoe miệng Mộ Dung Khuynh Nhan gọi lên một nụ cười lạnh, “Lâm Vi Vi, ngươi bất quá chỉ là một hạ nhân mà thôi. Nơi này là gia tộc Mộ Dung, mà ngươi lại mang họ Lâm. Một hạ nhân mà thôi, cư nhiên dám chỉ vào tiểu thư của gia chủ mà mắng như vậy, gia giáo này, thật sự khiến ta phải lau mắt mà nhìn!”

Những lời của Mộ Dung Khuynh Nhan, giống như đã dùng một chân dẫm lên Lâm Vi Vi khiến nàng ta đau đớn. Đề tài xuất thân này, vẫn luôn là điều kiêng kỵ nhất của Lâm Vi Vi, mặc dù ở trong gia tộc Mộ Dung nàng cũng có một chút địa vị, rất nhiều người cũng không dám bất kính đối với nàng.

Nhưng trong lòng nàng rất rõ ràng, trong gia tộc Mộ Dung, nàng vĩnh viễn sẽ chỉ là một hạ nhân mà thôi. Tuy rằng đãi ngộ của nàng còn muốn tốt hơn so với một số tiểu thư trong gia tộc nhỏ, nhưng vẫn không có cách nào thay đổi được xuất thân của nàng.

Hiện tại bị Mộ Dung Khuynh Nhan lớn tiếng nói ra như vậy, khiến cho sự tức giận trong lòng Lâm Vi Vi tăng vọt mà xưa nay chưa từng có. Nàng ta tiến lên một bước, nhìn Mộ Dung Khuynh Nhan giống như đang nhìn kẻ thù giết cha, “Mộ Dung Khuynh Nhan, ta muốn giết ngươi.”

“Giết ta, ngươi có lá gan đó hay sao?” Đối mặt với lửa giận của Lâm Vi Vi, Mộ Dung Khuynh Nhan không hề sợ hãi, khoe miệng nàng gọi lên một nụ cười châm chọc, “Ngay cả khi ta có địa vị thấp trong gia tộc Mộ Dung, thì ta cũng là một vị tiểu thư. Vì vậy, nếu ngươi thật sự giết ta, ngay cả là vì quyền uy của gia tộc Mộ Dung, gia chủ cũng hẳn là sẽ không buông tha ngươi đi!”

Những lời nói này, Mộ Dung Khuynh Nhan nói được rất kiên quyết, bởi vì đây là sự thật. Mặc kệ Mộ Dung Hùng không thích nàng cỡ nào, đều không thể để nàng chết trong tay một kẻ hạ nhân, bởi vì đó là vũ nhục đối với gia tộc Mộ Dung.

Hiện tại, tin chắc trong lòng Lâm Vi Vi cũng biết rõ ràng. Nếu không cho tới bây giờ, Lâm Vi Vi tuy rằng luôn dám khi dễ Mộ Dung Khuynh Nhan, nhưng từ trước tới nay đều không dám nặng tay, chính là bởi vì nguyên nhân này.

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Công Kích

“Mộ Dung Khuynh Nhan, ngươi muốn tìm chết.”

Cho dù biết lời của Mộ Dung Khuynh Nhan nói chính là lời nói thật, Lâm Vi Vi vẫn không có cách nào kiềm chế được lửa giận trong lòng. Nàng đột nhiên cong tay phải như móng vuốt, dồn huyền lực dâng đến đan điền, mang theo hơi thở sắc bén, trực tiếp đánh tới Mộ Dung Khuynh Nhan.

Lâm Vi Vi tuy rằng chỉ là hậu kỳ Luyện Khí Kỳ, nhưng một kích này của nàng lại dùng sức lực rất mạnh. Công kích như vậy đối với cao thủ mà nói thì

không tính là gì, nhưng đối với một người không có cách nào tu luyện mà nói, chính là một kích rất mạnh, tuy rằng sẽ không mất mạng, nhưng không thể tránh khỏi bị trọng thương.

Đối mặt với thể tấn công của Lâm Vi Vi, đáy mắt Mộ Dung Khuynh Nhan hiện lên một tia sương lạnh. Trong quá khứ, Lâm Vi Vi luôn khi dễ nguyên chủ, nhưng đại đa số đều chỉ là dùng miệng nhục mạ, nhiều nhất chính là tay dẫm chân đá mà thôi, còn chưa từng dùng qua huyền lực để đối phó với nguyên chủ. Có thể thấy được, Lâm Vi Vi hiện tại thật sự đã mất đi lý trí.

Nhìn Mộ Dung Khuynh Nhan gần trong gang tấc, đáy mắt Lâm Vi Vi hiện lên một tia thống khoái. Mộ Dung Khuynh Nhan tự nhiên dám nói ra như vậy đối với nàng, hôm nay nàng phải cho Mộ Dung Khuynh Nhan nhìn một chút màu sắc. Đúng vậy, cho dù không có cách nào lấy tính mạng của Mộ Dung Khuynh Nhan, nàng cũng muốn Mộ Dung Khuynh Nhan phải nằm trên giường mấy tháng.

Đại tiểu thư gì chứ? Bất quá chỉ là một phế vật không có cách nào tu luyện, cho dù nàng thật sự đã thương Mộ Dung Khuynh Nhan, cũng sẽ không có người truy cứu trách nhiệm với nàng.

Ngay khi Lâm Vi Vi cho rằng mình chắc chắn có thể khiến cho Mộ Dung Khuynh Nhan bị trọng thương, bóng người vốn đang ở trước mặt nàng đột nhiên biến mất. Biến cố xảy ra làm nàng không kịp thu hồi thể công của mình, thể công sắc bén kia, trực tiếp làm chiếc giường hơi cũ nát sập xuống.

Dưới tình huống Lâm Vi Vi còn chưa kịp phản ứng lại, đột nhiên một trận quyền phong sắc bén trực tiếp đánh úp lại từ phía sau người nàng. Trong lòng nàng cả kinh, vội vàng chột lóe, nhưng vẫn chậm một bước, nàng đã bị đánh một cú phía sau lưng. Lực độ rất cường đại, khiến nàng không khỏi thối lui hai bước.

Khi nàng vừa quay đầu lại, thình lình phát hiện ra một sự thật khiến nàng khiếp sợ, đó chính là người vừa mới đã thương nàng không phải ai khác, tự nhiên là phế vật mà nàng vẫn luôn khinh thường-- Mộ Dung Khuynh Nhan.

Lúc này nàng có thể cảm nhận được rõ ràng, phía sau lưng mình truyền đến từng trận đau đớn. Hơn nữa, điều khiến nàng cảm thấy khiếp sợ hơn đó là, một quyền kia căn bản là không hề có bất cứ huyền lực nào, chỉ là đơn thuần là một loại lực lượng bình thường vốn có mà thôi.

“Mộ Dung Khuynh Nhan, sao ngươi có thể--” Đáy mắt Lâm Vi Vi tất cả đều là không dám tin tưởng.

“Như thế nào? Ngươi nói muốn đánh ta, chẳng lẽ ta còn không chuẩn đánh trả hay sao?” Khóe miệng Mộ Dung Khuynh Nhan gợi lên một nụ cười khinh thường, “Lâm Vi Vi, ngươi muốn đánh ta trọng thương, chẳng lẽ ngươi cảm thấy ta sẽ đứng ở chỗ này tùy ý ngươi đánh mà không đánh trả, bị mắng mà không cãi lại hay sao? Ngươi có thể nằm mơ, nhưng muốn mộng tưởng hảo huyền thì còn quá sớm.”

Với trình độ như vậy của Lâm Vi Vi, cũng dám điều võ dương oai trước mặt nàng, thật đúng là nực cười. Ngay cả khi không dùng một chút huyền lực nào, nàng cũng có thể đánh bại người trước mắt.

“Mộ Dung Khuynh Nhan, ta sẽ không bỏ qua ngươi.”

Bị một phế vật đã thương, đối với Lâm Vi Vi mà nói, quả thực chính là sỉ nhục lớn xưa nay chưa từng có, điều này cũng khiến lửa giận trong lòng nàng bốc tới đỉnh điểm, ngay cả khi nhìn Mộ Dung Khuynh Nhan, trong ánh mắt đều mang theo một tia tàn nhẫn, “Hôm nay, ta muốn ngươi chết.”

Nói xong, Lâm Vi Vi rút cuộc bắt chấp thân phận của Mộ Dung Khuynh Nhan, nàng trực tiếp dẫn động huyền lực trên người mình, sau đó tấn công về phía Mộ Dung Khuynh Nhan càng thêm mãnh liệt.

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.